

TRACT. DE BENEFICIIS.

230

Sed hoc erit intelligendum de commendis factis in Ecclesiis utilitatem & stante causa, n. 17. & causa cessante renocaretur, n. 18. cum fiat causa custodis, non posset fieri perpetuo etiam in aliis Beneficiis à Curazis, sed ad summum donec prouideatur, numero decimo nono.

Secus in commendis hodiernis ad utilitatem commendatarii que non sunt vere commenda, n. 20. nec iure antiquo cogniti, n. 21. nullo modo ab alio quam à Papa fieri poterunt, numero 22. nec etiam à Legato, numero 23.

Via commenda invenia est à Romania Pontificibus ad hoc, ut qui non est habilis ad titulum, sit habilis ad commendam, vel ut Beneficium titulu commendam cù alio incompatibili teneatur, & ad istum effectum, & non alium Papa dat Beneficium in commendam, n. 24. & 25.

Sic Papa facultati reg. prouideat in commendam, & contra num. 26.

Quando Beneficium, seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuan non requiritur professio, n. 27. nec illud habens potest cogi profiteri, sicut habens in titulam, n. 28.

Commenda sola vim habet dispensationis, nec requiritur alia dispensatio, n. 29. est enim collatio Papa dispensatoria, n. 30. & commenda perpetua, & uno temporalis sunt quedam palliata dispensationes, numero trigesimo primo.

Dictum Gambari, quod Monasteria, & Dignitatis non possunt commendari minoribus 15. annis, non potest procedere, nisi respetu Ordinarii, n. 31.

Commenda non inducit incompatibilitatem, sicut titulus, contra Sarium, & alios, n. 33. 34. & 35. quod non solum procedit in uno & titulum, & alio in commendam, sed etiam in dubius in commendam ante Concilium Tridentinum contra Hocdam, numero 36. cum sequentibz.

Hoc ex Concilio non possunt teneri duo Beneficia incompatibilia, per viam commendam, nec unum in titulum, & alio in commendam perpetuan, numero 41. & 42.

Commenda ad utilitatem persona non est vere, & proprie commenda, sicut titulus, sive habet vim, & effectum tituli, n. 43. etiam si temporalis, n. 44. 45. ideo de ea debet fieri mentio per imperantem, sicut de perpetua, n. 45. & 46.

Quidam incompatibiliter, & vacationem per affectum alterius incompatibilis, est differentia, etiam si stet Concilio, inter commendam perpetuan, & temporalis, n. 47.

Huiusmodi commendatarii habentur, & titulares, & senturque & reputantur titulares, & ideo dispositio, & iura logentia de titularibus, seu Prelatis habent locum in illis, n. 48. & sic possunt esse delegati Apostolici, & in iudicis synodales designari, sicut titulares, in eos que delegatio sub nomine Dignitatis facta transtinet, n. 49. 50. & 51.

Huiusmodi commendatarii non possunt remoueri magis quam titulares, nec commenda renovari, n. 52. quia secus sit in commenda ad utilitatem Ecclesie, que possit in titula renovari nisi sit facta ad tempus, & ante tempus fieri renovatio sine prouisione Beneficij, n. 53. cum, q. 9.

Commenda causa custodis non impedit prouisionem Beneficij, & sic ea durante, currit tempus prouidendi, n. 54.

An vices Beneficium per obiecum commendatarii, & per commendam expiri referuntur? numer. 60. cum

QUARTIA PARS, CAP. 4.

221

legata de porfestate legatu in commendando Beneficij, q. 21. 49. 65. Cuchus de infirmitate, n. 6. lib. 3. n. 6. n. 46. & Hoc Par. de responsum, Beneficij lib. 7. q. 10. 23. 9. quanvis contrarium dicat. Et Hoidea de incommunabilitate Beneficij, p. 4. & 6. citans Rebus de pacifice professi, n. 4. q. id non dicit, nam verba eius, ab 10 inferiore Episcopo, non intelliguntur de inferiore ab Episcopo, sed de Episcopo inferiori Papa, Panor. enim, quem Rebus citat, si consideris, n. 2. de accusatio fato ita loquitur. Et quicquid velit Cuchus supra n. 3. dicens commendari Beneficium ad tempus posse nedum à Pontifice Maximo, verum ab alio quous Ordinarii inferiori conteror potest, statim habent 12 te, cuius tamē sententia, & Hoidea, potest procedere in inferiore habente iurisdictionem, em quod Episcopalem, qui potest Beneficium commendare ad tempus, sicut Episcopus, ut contra Gambarum d. 165. docet Flores, 24. & 16. quo pacto etiam potest intelligi doctrina Rebus, dicto numero quadragesimo quarto.

13 Nullus tamen à Ordinarii inferiori Papa potest perpetuo commendare, secundum Sarum, d. regula de triennali, q. 9. ex d. c. nemo, ex quo etiam ait Corra, supra n. 4. quod commendare ad tempus lex mensum tantum lex permittit, & Anreas de Falcon. de reservatorio, q. 9. n. 21. ait, quod commendare perpetuum nullus circa Papam facere potest, qui nihil allegat, & Cuchus supra numer. 4. dicit, quod in perpetuum, aut quandiu virerit is, cui commendatur, infra sumnum Pontificis, aut eius Legatum neino commendare potest, quod etiam ait Zechus de Beatis, p. 10. Ecles. c. 7. & 16.

Pro quo aduentendum est viam commendationis, ut etiam ait à Romanis Pontificibus ad hoc, ut qui non est habilis ad tit. sit habilis ad commendam, vel ut Beneficium titulu commendare pollicit cum alio incompatibili retineri, &c. ut tradit Gambari, supra n. 57. & 60. & ad istum effectum, & non ad alium papam dat. Et Beneficium in commendam, alias fructu veteri, verb. commenda, contra l. 2. C. commun. de lega, q. 1. & Papa de pruilegiis lib. 6. ita Lamber. de iure patro. l. 2. p. 1. q. 6. art. 14. & 15. Hoidea d. c. 4. n. 5. & Campiegus supra n. 7. & sic papa & facultati de regulari prouideat, in commendam, & contra, Rebus d. tu. de commendationis.

Et quando Beneficium, & seu Prioratus regularis datur in commendam perpetuum, non requiritur professio, Staphil. de iustis gratis, tit. de expeditatione, 9. form. n. 5. & Mandol. de signatura, tit. de promissione, Prioratus. Nec habens in commendam Beneficium & regulare cogi potest profiteri religionem, sicut habens in tit. cogeretur, cascad. dec. 32. & per reg. n. 8. Sarne. in reg. de infirmis, q. 13. vers. præterea, Rebus de pacifice, n. 59. alias 45. dicens, quod hoc declarat Rubeus in tractatu de commendatione, q. 8. nisi hoc in Bulle expressum fuerit, & cucus sup. numero quadragesimo octavo.

Et commenda sola vim habet dispensationis, R. but. d. tu. de commendatione, p. 33. & tit. de dispensatione ad p. 18. nec requiritur alia dispensatio, probus ad Monachum in tit. super eos de probab. n. 6. num. 15. & 16. ut enim dicit Mandol. d. reg. 32. q. 7. n. 5. commendare perpetuum, seu temporalis non in fauorem, & Ecclesie, sed collatio papæ dispensatoria, & commendanda perpetua, & uno temporalis sunt quedam & palliata dispensationes. Mandol. d. reg. 32. quæst. 30. num. 1. & Hoidea d. c. 4. n. 14. & nouissime Gonçal. sup. n. 6.

Vnde quod dicit Gambarus, supra n. 110. & Monasteria, & Dignitatis, non possunt commendari minoribus 32. 25 annis, non videtur posse procedere ex dictis vel accepientium est respectu Ordinarij de commendanda fauore Ecclesie.

Vnde etiam non videtur verum quod tradit Sar. 33. d. reg. triennali, q. 5. vers. hinc est quod hodie, quod ex quo hodie commendare perpetue non sunt vere, & proprie commendare, sed adherentes magis ad naturam collationis, & veri tit. inducent incompatibilitatem.

& notabiliter (inquit) probant moderni repentes in Clem. graue de resp. allegantes Concilium Lateranen. modernum, cuius & nempe Sarnen, verius sensus est, quicquid controvaret Mandof. dict. reg. 32. quas. 7. numer. 5. quod sicut duo Beneficia incompatibilitate non possunt teneri in titulo nec in commendam perpetuan, aut vnum in tit. & aliud in commendam perpetuan, & sequuntur Corral. dict. 6. 5. 6. 7. & Naja. tu man. 25. n. 32. & de oratione Misericord. 60. m. 10. & conf. 1. de constitut. m. 38. vbi atque de Beneficio commendato in perpetuum idem est dicendum, quoad incompatibilitatem, quod de dato in tit. Quis sententia communictur & ex dictis, & contrarium, nempe quod talis commenda non inducat incompatibilitatem, sicut tit. docent Caffad. d. decisi. super reg. n. 9. & d. 7. de reservation. n. 1. & deci. 5. de priu. m. 12. & Caputagen. deci. 145. num. 2. p. 1. & idem tenet Glossator reg. Cancel. 11. vers. 1. vnum tamen, Gambar. Lamber. & Campelius supra relati, numero 2. 4. & 25. Nec placet distinctione Hoieda qui dicit. & capi. 14. numero decimotertio docet duo Beneficia alias incompatibiliter non posse teneri per viam commendae, siue perpetua siue temporalia, ex dictis, & leguntur Flam. Paril. de regnali. Beneficiis. l. 3. quas. 1. num. 110. posse vero teneri vnum in titulum, & aliud in commendam etiam perpetuan docet d. c. 4. p. ex ea. dudu. 2. de elec. & c. qui plures. ea. relatio. ca. illud. 21. q. 1. quam distinctionem videtur sequi Quintanadiennas d. l. 1. c. 7. n. 7. & lib. 4. n. 125. & 26.

37 Sed ista iura & parum faciunt, nam non loquentur nisi commendis in favorem commendatariorum que tunc non erant cognitae, vt supra dixi numero vige-
mo secundo, sed de commendis factis pro Ecclesiis v-
tilitate, & sic accipit ista iura Campelius supra nu-
mero 1. q. 2.

38 Et non videtur & maior incompatibilitas duorunt in commendam, quam vnum in titulum, & alterius in commendam, & dicit. cap. nemo, solum loquuntur de duabus Parochialibus in commendam, prohibens ne commendetur & nisi vna, & non dicit, quod si per Papam commendentur, sint incompatibili-
les.

40 Vnde concludo, & quod ante Concilium Tridi-
venerat doctrina Caffadis, Caputagen. & aliorum vbi supra, non solum in vno in titulo, & alio in com-
mendam, sed etiam in duobus in commendandis hodie
vera eti & tentativa Sarnen, Corrasib. & Naur-
ri, supra ex S. Concilio Tridentino. sef. 7. de reform. c.
4. ibi sen. commend. perpetua, & sef. 24. de reform. c. 17.
ibi etiam commendata. Campelius supra in fine, &
Gonçalvez supra n. 10.

Ex qua nos solum non possunt iam teneri duo Be-
neficia incompatibilia & per viam commendae per-
petua nec vnum in titulum, & aliud in com-
mendam perpetuan, quicquid in hoc contrarium male
teneat Hoieda. d. c. 4. n. 14. ad 19. & Quintanadiennas,
d. l. 4. n. 126. qui tamen d. c. 7. numer. 8. contra tenere
videtur.

Quod merito statutum est cum d. commenda ex
quo in & ad utilitatem personarum, & non Ecclesiis, non
fit vere, & proprie commenda, vt dicebat Sarnen. in-
imo censetur titulus, seu habet vim, & effectum titu-
li, habet loco tituli, & aequiparatur titulo, Mil-
lis in Repertorio, verb. commenda, Sarnen. reg. de infor-
mit. 9. 15. & de annal. 9. 26. Probus ad Monach. in dict.
cap. nemo. n. 14. & m. 33. Rebus. de pacif. poss. num. 47.
alias 36. Lambe. dili. art. 14. Corral. dict. cap. 6. num. 7.

Gambarus supra n. 6. 1. Caffad. deci. 2. de unione. m. 13.
Mandof. d. reg. 30. q. 3. & reg. 12. q. 7. & conf. 58. n. 8. &
9. Nau. in oratione. cap. 20. n. 16. & conf. 9. de Prab.
Hoieda d. c. 14. n. 7. P. Greg. d. c. to. nu. 13. & Horatius
Mandof. de priuile. ad instar. gloss. quinta. num. duode-
cimo. vbi agit, an priuilegia Abbatis, vel Preposito
concessa ad commendatarium cui Abbatis, vel Pre-
positura est commendata, protrahuntur, & Gon-
calces, qui plura adducit supra ex numero secun-
do.

Quod procedit & etiam commenda fit tempo-
ralia ad utilitatem commendatariorum, nam etiam tunc
habet vim tituli, Puteus decision. 2. 2. n. 3. & 1. Mando.
d. 9. 3. n. 9. & d. 7. q. 7. & 4. vbi etiam quod sequitur na-
turam perpetuarum, & idea de ea debet fieri men-
tio per impetrantem in prouisione sequenti alias
prosilio est surreptitia, vt per Puteum ibi, sicut de
perpetua, Sarnen. d. 9. 5. de triennali. 1. vers. tunc eft. 46
Corral. d. numero seprimo & Cuchus supra numero de-
cimo octavo.

Quamvis quad incompatibilitatem, & vaca-
tionem per ausectionem alterius incompatibilis
videatur esse differentia, etiam stante Concilio Tri-
denitino, inter commendam perpetuan, & tempo-
rare iuxta ea, que alias dicemus undecima, p. capi-
te 5. num. 181.

Vnde huiusmodi & commendatarij habentur vt 48
titulares, censemter & reputantur titulares, &
ideo dispositio & iura loquuntur de titularibus, seu de
veri prelati habent locum in illis. Sarnen. qu. 5. de
triennali. n. 10. 4. de publicandis, Probus. A. m. 16. supra.

Et si postulat esse delegati Apostolicj iuxta t. cap. 49
statutum de re. crip. in 6. sicut titulares. Sarnen. d. que-
stione 5. ver. finaliter est dicendum, Probus. suprad. n. 20.
& 32. Rebus. numero 53. alias 42. Corral. numero o. ita
& Cuchus numero vigeſimo primo Gonçalvez, numero
10. & 30.

Et inde iuxta decretum Sacri Concilii Tridentini
sef. 25. de reform. c. 10. poterunt in Iudices si 50
nodales de legiari sicut titulares, in consue delegatio, &
seu commissio sub nomine dignitatis facta traferre.
Decitus in cap. quoniam Abbas, & de offic. delegati, &
numer. quondam agemmo quarto. Sarnen. quas. 5. ver. ex
quibus omnibus inferior. Probus. n. 23. Rebus. d. n. 53.
Corral. d. 8. n.

Et sic etiam huiusmodi commendatarij non po-
tent remoueri magis, quam titulares, nec com-
mendare, & remouere, Roman. conf. 350. n. 5. & 6. Sarnen.
d. 9. 4. de publicandis ver. & idem, Rebus. de pacif. n. 60. alias 46. Corral. 8. Campelius. 6. vbi supra, &
Corral. d. 79. n. 11. par. 1. diversorum Gonçalvez, supra
numero 29.

Quamvis fecis sit in commendis ad utilitatem Ec-
clesie, & que potest adiutum reuocari, ad nutu-
mum que ipse remoueri, gloss. in c. & confitebitur, de accusa-
cio. in c. qui plures. 21. q. 1. Roma. supra. Aretin. in d. ca.
si confitebitur, Sarnen. & Rebus. vbi proxime, qui tamen
Rebus. d. in de commenda. 1. 6. 7. variar. Corral. d. c. 6.
n. 5. Mandof. d. reg. 39. nu. 3. n. 8. & P. Greg. c. 10. num.
13. & libr. 4. n. 26. p. 1. & ibi Gregor. glossa penult.
& Gonçalvez supra n. 35. & 37.

In quo tamen contrarium tenet glossa in d. cap. ne-
mo, sed Abbas in d. c. si ostenterit, n. 1. sic cōciliat, vt. 54
si commenda est facta ad tempus, non possunt ante il-
lud finitum reuocari, nec interim Beneficium con-
ferat, intellige sine causa, & sic procedat glossa in d. ca.
si nemo, si vero commenda est facta simpliciter, tunc
possit reuocari, & ita procedat glossa in d. c. si confite-

vit, & in d. cap. si plures. Et hanc concordiam videtur
tenere Franc. in d. c. nemo n. 7. vers. in eadem glossa ibi-
dem, Gambarus supra n. 135. & Cuchus numero 15. &
47. ad fin.

56 Lice Romanus, & Sarnen. Rebus. Corral. & Man-
dos. ibi videantur velle etiam non sit facta simpliciter,
posse ante tempus reuocari, & tenet Aret. in
dict. c. si confitebitur, aut enim quod tunc commenda
nihil aliud est, quam quoddam depositum, quod
potest ad libitem deponens reuocari, licet tuisser
dictum, quod depositum, ut quod obtutum depo-
tari duraret. l. 1. q. si fff. depositi. Quod verum vide-
tur, t. nisi vbi ante tempus fuerit reuocatio com-
mendab. ebo quoq; Beneficium prouidere-
tur.

Sed adhuc manente vacante, pro quo facit, nam
vit ait Mandof. d. reg. 32. q. 7. n. 4. co. in fauorem
Eccl. mi aliud est, quam depositum temporaneum
ad nutum reuocabile, pro utilitate, & commodo Ec-
clesie factum, donec de Rectore, seu ministro per-
petuo debita precedente cognitione prouisum sit
& c.

59 Ex quo infero, & quod commenda ista causa
cultodis, & administrationis ad utilitatem Ecclesie
non impedit collationem a proutiōne Beneficii,
Sarnen. d. 9. 4. ver. & idem, & sic ea durante cur-
rit tempus conferendi, seu praefendant, & ec. vt vide-
tur tenere Lamb. d. 1. 2. 1. que. 6. arr. 6. 14. ad fi-
nem, quiequid gloria in d. c. nemo, & Gambarus n. 186.
& ali. supra dicant.

60 Sed est dubium graue, t. nam vacet Beneficium per
obitum commendatarij, & consequenter, an per
commendam expire refutatio? in quo partem af-
firmatus tenet Rota dec. 7. de elec. in antiquis
alias 2. 4. & dec. 1. de Prab. in antiquis. Corral. d.
c. 6. num. 7. Gambarus supra n. 53. & videnter tenere
Sarnen. de informis q. 13. in fine & de triennali. q. 5. & Re-
bus. de pacif. v. 1. 58. alias 44 & Domin. n. 6. c. nemo.

n. 7. tenet refutacionem expirare per commendam,
quando Papa referauit Beneficium prouisione sua,
non collatione, & Cuchus supra n. 25. 26. & 27. ait
refutacionem a Summo Pontifice factam non mi-
nitur t. extingui, si Beneficium refutacionem aliqui per-
petuo commendaret, quia si titulo tenus cōtulerit,
quamvis n. 5. q. 9. secus dicat, vbi ad tempus certum
commendat, aut etiam ad vitam, t. quam
commendatio ad vitam non confutetur perpetua ad hunc effe-
ctum, sed illa tantum, t. quod ad incertum tempus sit
facta, sed quiequid ipse dicat, commenda ad vitam
perpetua dicitur absolute, imo ista est magis perpe-
tua, &c.

61 Sed contrarium, scilicet quod non vacet per obi-
tum commendatarij, etiam perpetui, sed vacet si-
62 prius, t. commenda cesseante, & consequenter com-
menda non extinguitur, seu expire refutatio, tenet
Rom. d. conf. 350. vbi Horatius Mandof. Glossator
reg. 9. ad si. Caffad. dec. 30. c. 32. n. 2. super reg. & 2.
de vienibus n. 12. & 5. de priu. Mohed. decision. 16. de
poff. & 4. de Prab. Puteus dec. 25. n. 6. libr. 1. vt dicitur
Rotam semper tenuisse, t. quod siue commenda si-
perpetua, siue temporalis, semper cesseante commen-
da Beneficium dicitur vacare, vt prius, & ita Can-
cellarium, & Cameram feruare, scilicet senit
Sarnen. d. 9. 5. de triennali circa fin. Caputagen. dec.
14. p. 1. vbi dicitur ita feruare Rotam, & Cota dec.
12. 1. Myscel. manus/crisp. Gigas conf. 4. n. 14. &
10. n. 1. & 7. Lamber. d. art. 1. Simoneta de reseratio-
nibus. q. 9. qui etiam dicit ita tenere Cancellarium, &

ibi Granutius in additione, Nau. in Manualic. c. 25.
n. 126. & de oratione Miscell. 60. n. 10. & conf. 1. de con-
stitut. n. 39. & conf. 28. de Prebend. qui dicit ita filium
Romanie Curiae hodiernum palam feruere P. Greg.
c. 24. n. 8. & Flam. Pat. de regn. lib. 2. quas. 19. numer.
13. & hanc opinionem dicit veriore in puncto iuri-
ris, quam curiales tenent, & in patria obedientie
fixo teneret pede, licet Galli contra, Probus in dict.
cap. nemo. num. 3. & particulariter num. 12. & 31. & no-
uissime posthac Gonçalvez gloss. 5. q. 9. elatio. & numero

48. Idem tenet Eneas & de Falconibus. de reserv. qu. 5.
3. principali. num. 13. & 5. quas. 6. n. 11. vbi Papa refer-
uare aliquod Beneficium in fauorem certa persona,
nam isto casu, si istud Beneficium vacans com-
mendaret, talis refutacionem credere refutacionem ex-
tinctam, t. propter oīum refutacionis talis, t. una
qua Papa satisfacti intentione fuit, que fuit, vt illi
prouideret, vt iam prouidit per commendam ad e-
ius vitam, & ita sit esse intelligendam, Rota dec. 1. de
Prab. in antiquis, si bene aduertatur.

Quod limitatio non placet, t. nam fuit in isto ca-
su Beneficium maneret affectum propter apposi-
tionem manus Papa, si iste refutatus ante colla-
tionem fibi factam decesseret, ita etiam si fibi com-
mendaret, t. quis cessante commenda vacat vt
prins. &c.

Idem etiam videtur tenere Sarnen. in reg. de t. ve-
65 66. si Beneficium maneret affectum propter apposi-
tionem manus Papa, si iste refutatus ante colla-
tionem fibi factam decesseret, ita etiam si fibi com-
mendaret, t. quis cessante commenda vacat vt
prins. &c.

66 Sed alijs dubium graue, t. nam vacet Beneficium per
obitum commendatarij, & consequenter, an per
commendam expire refutatio? in quo partem af-
firmatus tenet Rota dec. 7. de elec. in antiquis
alias 2. 4. & dec. 1. de Prab. in antiquis. Corral. d.
c. 6. num. 7. Gambarus supra n. 53. & videnter tenere
Sarnen. de informis q. 13. in fine & de triennali. q. 5. & Re-
bus. de pacif. v. 1. 58. alias 44 & Domin. n. 6. c. nemo.

n. 7. tenet refutacionem expirare per commendam,
quando Papa referauit Beneficium prouisione sua,
non collatione, & Cuchus supra n. 25. 26. & 27. ait
refutacionem a Summo Pontifice factam non mi-
nitur t. extingui, si Beneficium refutacionem aliqui per-
petuo commendaret, quia si titulo tenus cōtulerit,
quamvis n. 5. q. 9. secus dicat, vbi in fine, & ibi Granutius

Mandof. d. reg. 32. q. 7. numer. 17. & reg. 19. q. 10. num. 5.
P. Gregorius supra & Flam. Paril. libr. 12. q. 5. numer.
34. Caffad. dec. 32. super regulis n. 4. & dec. 5. de priu.
num. 7. Crefcend. dec. 4. & 6. de prab. Puteus 158. libr.
& Mohed. 9. de Prab. & tenet Eneas de Falcon dict.
trat. t. de reserv. preludio. 3. iii. 4. & d. 9. 3. n. 11. quid. 69.
n. 11. teflatur ita videlicet determinatum in Rota per
tres sententias conformes, quod beneficia com-
mendata ad vitam nullus dat, nec de ipsi disponit, nisi
Papa donec sit talibus plene prouisum per notata in
cap. si tempore, de elec. in 6. & ita fine contradic-
tione feruare Curiam, &c. Qdamvis ita casu relato t. su-
per n. 6. sentit non manere affectum Beneficium,
sed male, vt ibi.

67 Et quamvis apud Gallos id non feruerit, vt per
Probus in d. cap. nemo n. 32. & in t. presenti. de officio
legari. n. 41 Rebus. d. iii. de observatio. n. 31. & de com-
menda. n. 59. & Corral. d. c. 6. ad finem, & 2. p. c. 1. n. 16.
& nouissime ita docet Gonçalvez, d. gloss. 5. q. 8. n. 61.
& gloss. 5. q. 2. n. 11.

Vnde Rota reprobauit consilium Socrini scđ quod referit, & sequitur Corral. d.c. 6.n.7. vers. 2. sub grata ad Beneficia includetur, vt per Moheda. dcl. dec. 9. de Proh. Sarnen. q. 13. de infirmis, & Simoneta question. 41.

Nam beneficia referuntur generaliter, aut specia-
liter, & seu quoconque modo affecta, non cedebant
sub expectativa, Roman. conf. 260. & ibi late Floran-
tius Mandos. littera A. plures referunt, & conf. 342.
n. 2. & ibi etiam Mandos. littera C. Eneas 4. efficit
38. & 40.

Et quod dicitur de commenda idem dicendum
etiam de vniione ad vitam, & vt ea dissoluta Beneficium
vacet, vt prius, & dure referatur, seu affectio anti-
qua, Eneas d. 5. p. principali. 9. 21. Caslal. dec. 2. de vno-
mibus & 5. de priu. n. 16. & tercia de indec. num. 3. Ca-
put aquen. dec. 4. 5. p. 3. Rota dec. 39. l. 1. p. 3. diuersorum
in impresso. & Puteus decipit. 49. de priu. Cota
395. in manu script. & fuit resolutum in causa Bononi-
en. Parochialis 3. Iulij 1559. coram D. Fabio, vt per
Chisanen. d. 64. in manu script. & Flam. Par. lib. 2. 9.
19. n. 13. quamvis contrarium teneat Cancellaria, &
cum eni Gambarus lib. 5. Rubr. 4. quas. u. lex m. 128. sed
sententia Rota magis conformis S. Concilio Trid.
& declarationibus Sancte Congregationis, ex quibus
apparet per vniionem ad vitam non extingui-
tulum, vt in declaratione adducta, 3. p. 7. 2. n. 509. &
alias, de quibus ultima p. c. 2. a. n. 38. & post huc tenet
Gonzalez gloss. 5. 9. 7. a. 1. 140.

74 Et sicut commenda, ita etiam vnu facta a Papa
de Benefice vacante ad vitam inducit referuntionem,
seu affectionem per appositionem manus Papae, &
aut ea dissoluta Ordinarius prouidere non posset, &
si alias non efficit referatum Beneficium, Crescen-
tia dictio secunda de Parochi, & Anaf. Germon de in-
dulcio Cardinalium, q. que extra, n. 20. Gonzalez dict.
6. septimo numero 145. & glossa quinquaginta lec-
tura n. 12.

75 Vnu tamen facta ad vitam de Benef. iam colla-
to, & pleno non inducit referuntionem, seu affec-
tionem, Crescent. & Germon. ibi licet fecus sit in
commenda, idem Crescent. dict. decisione quarta de
prob.

76 Ratio differentiarum est, quia per imprestatonem &
commenda censetur renuntiatum titulo & colla-
tione, & fit mutatio de collatione in commendam,
Roman. dict. conf. 350. num. 13. vnu vero de Benef.
obtinet nihil aliud sibi quam quendam palia dispensa-
tio, vt cum alio, cui vnitur, possit retinere, Crescen-
tia dict. 2. de Paroch. & Puteus dec. 2. 4. lib. 1. Caslal.
d. dec. 3. de indicis numero tertio & decimone 33. super
regula numero quinto.

77 Et de hac materia commenda qui voluerit plura
videre, ultra Pauminum, Sarnen. Rebuff. dict. tit. de
commenda, & de pacificis a num. 47. alias 5. Corral.
Mandos. & Hoiedam supra citatos, videat Rubicum
in tract. de commenda, quem tam ego non inueni,
Gambar. d. 1. 4. ubi de postestate Legati in commendan-
do Beneficia. Cuchus l. 3. n. 6. de commendataris. 4. P.
Greg. Tolos. l. 18. syntagma, c. 38. & de Benef. c. 10.
n. 13. Zechus de Benef. & penso. c. 7. & aliqua per
Thom. Campiegum in d. tract. de commen-
dia Beneficia, & nouissime Gon-
zalez d. glo. 5. 5. 8.

De Coadiutoria.

SUMMARIA.

QVARTA PAR. CAP. 5.

225

liueius Concilij. n. 38. & 39. ibi ponitur resolutio Rota,
ime, et si non procedat talis expressa derogatio alicuius
Concilij. n. 40. 41. 42. 43.

Tex. si e. nonnulla de refrip. ibi, vel expressam, procedit
ex speciali prouisione illius sec. n. 44.

Derogatus etiam Concilio generali per clausulam gene-
rali non obstantib. constitutionibus, quando concessio
ei. Matri proprie, & appetere de certa scientia Pape, n. 45.

Inferior, cui Papa concessit facultatem dispensandi super
aliquo prohibito à Concilio, non tenetur illi Concilio
derogare in dispensatione, n. 46.

Quando Papa disponit aliquod contra Concilio per viam
legis, non requiritur vna derogatio contra aliquos à
n. 47.

Non placet sententia aliquorum, quod non valeat con-
suetudo contra legem Concilij, numero quinquaginta.
nam esto lex Conciliaris, concessetur habere clausu-
lam derogatoriam ad dispositiones contrarias, id non
procedit refrip. dispositioni per viam legis, seu iuri.
n. 51.

Quando dicatur constitutio Conciliaris remissione, num-
ero 52.

Formula coadiutoriarum hodiernarum, n. 53.

An talis coadiutor tenetur principali volente pro de-
seruire, aliis teneat ei ad dannum ei intercessi numero
55. & 56. resolutio affirmativa contra Nauar.
O in aliquibus coadiutoris id solet exprimi, numero
57.

An talis coadiutor possit principali absente, seu agrotate,
pro eo deserire absque conuersio, aut eo nolenti numer.
58. cum sequentibus resolutio negative contra
Nauar.

An habens coadiutores, si habendas pro presenti ra-
tione informata, & aliorum legitimorum impedimentorum numero 61. cum seqg. resolutio affirmativa,
& posse etiam gaudere mensibus recreatio-

An coadiutor si assignanda eadem sedes principalis, &
cum eadem antiquitate n. 65. cum seqg. resolutio co-
adiutor Dignitatem habent certam sedem eadem
assignanda, coadiutor vero Canonicus vltiman post
omnes Canonicos proprios etiam postea ingressus, & co-
sequenter secuta morte coadiutor etiam dandam vltiman
sedem, tanquam novo Canonicus, licet Rota alter te-
merit.

An coadiutor in ingresso debet fabrica solvere quod
est constitutum solum per nos Canonicos, n. 78. resolu-
tur quod non sed ferua morte coadiutor.

An coadiutor possit gaudere mensibus, datis canare re-
creacione n. 79. resolutio affirmativa.

An coadiutor egreditur, vel alias legitime impeditus ha-
beri debet pro presenti a n. 80. resolutio affirmativa,
quando erit alii seruient tempore superuenientis
informatus.

An principali excommunicato possit coadiutor inferire,
et lucrari a n. 81. resolutio possit inferire et lucrari
sibi assignatum, non tamen posse lucrari pro coadiutor
n. 84. & seq.

An coadiutor habeat vocem alium & passim numerum.
87. & seqg. resolutio affirmativa, etiam solum facia
mentio in coadiutoria de voce alium.

An Canonicus habens coadiutorem possit se inca-
re beneficii ubilizatione n. 89. resolutio non priuari ubili-
tatione iam questi, non tamen eam perficere per ser-
tium coadiutoris, nec ei suffragari.

Quomodo intelligatur indutrum coadiutori concessum,
quod gaudet reg. de triennali, et coadiutor, n. 90.

An in Ecclesiis, ubi sunt adiuncti, coadiutor sit punien-
dus cum illius numero nanegesimo primo cum seq. resolu-
tione, quod, si tempore quo contra ipsum proceditur, et
in servitu Ecclesie, debet procedi cum adiunctis, secus
alia.

An coadiutor, qui non est in sacris, sed solum in minoribus
gaudeat privilegio fori stante Concilio n. 97. & seq.
resolutio, quod, si ut talis inseruit Ecclesia cum clericali
habitu, & tonfa, et gaudebit, alias non.

An coadiutor ratione coadiutor teneatur deferre ha-
bitione clericalem, & consuam, licet non infermatum
nanegesimo non cum sequentibus, resolutio tene-
ri.

An coadiutor teneatur recitare, & an posse sacri ordi-
nari ad titulam coadiutoria remissione n. 102.

An coadiutor seruens pro coadiutor debet exire de Cap-
itulo, in quo tractatur de negotio ipsius coadiutoris
num. 103. cum seqg. resolutio negativa, & e conser-
vo coadiutoris pro interesse Capitulo ubi agitur de
negocio coadiutoris, nisi agatur de respetu ad spem
coadiutoriorum, qua spelet etiam ad ipsam coadiu-
torum.

An coadiutor & coadiutor ambo possint esse in Ecclesiis;
vel in servitu Ecclesie num. 107. cum seq. resolutio
non posse tanquam Canonicos, posse vero unum esse
tanquam Canonicum, & alterum tanquam priuatum,
& unum in Ecclesia vel servitu eius, & alterum
extra in negotio Ecclesie.

In Ecclesiis, in quibus obtinetur Dignitatem non presides
in choro, nec habet sedem, & vocem in Cap. si tamen
obinet Canonici simus presides in choro, & in
Cap. An Canonicus coadiutor Dignitatis, & ut talis
seruens habeat huiusmodi praemissionem? n. 110.
cum seqg. resolutio affirmativa.

In Ecclesiis, in quibus, Canonici laetari vestiarium
rejicendo pluribus diebus, quan Canonici obtin-
tes Dignitatem, an Canonicus coadiutor Dignita-
tis laetetur vestiarium sui Canonicius rejicendo
minori tempore numer. 114. cum seqg. resolutio
affirmativa.

E consuero, si aliquis obtinetur Dignitatem in proprie-
tate eius coadiutor Canonici, non laetetur vestiarium
Canonicius residendo maiori tempore, quia
non laetatur sibi, sed coadiutor, n. 117.

An Canonicius habens coadiutorem perpetuum cum fa-
tura successione possit optare novam Prabendam? n.
118. resolutio indistincte possit contra Gonzalez, &
etiam ubi mutatus titulus.

An coadiutor incompatibiliter emendetur. 122. resolu-
tur negative ad effectum vt per eas vates Beneficii
prius obtinent, licet secus ad effectum retentionis, &
vt ipsa expret per affectionem Beneficii incompar-
ibilis.

An coadiutor possit cedere coadiutorie, etiam in iunctu co-
adiutori n. 124. resolutio possit auctoritate Papae, & co-
adiutor consentiente auctoritate Ordinar. & future
successione absque consensu viriisque.

An confessio coadiutoris vocat coadiutor, vel e contra-
126. resolutio non nocere.

An sententia lata contra unum coadiutorem nocteat 2. &
an late contra coadiutum necant coadiutori a n. 127. re-
solutor latas contra coadiutum non necere coadiuo-
ris inicio, & non citate saltem per proclama, & latas
contra unum coadiutorem non nocere secundo, nisi sine
superflua coadiutoris.

An si tempore data coadiutorie coadiutor efficit mortuus
succel locum habeat? n. 130. resolutio negative ce-
tra Gonzalez. Quamvis secus ubi tunc inhabet, licet

decederet antequam coadiutoria sortirent effectum,
et vobis tempore date Beneficium de iure vacat, & cor-
ruit etiam futura successio, signata coadiutoria est sur-
reptiva, p. 133.
Decesione et resolutione Rotae circa predicta ponuntur
anno 134, usque ad 139.

Soler etiam Ecclesiis, & Beneficiis prouideri de coadiutori, & aliquando cum futura successio ne; est enim duplex coadiutoria, & quædam temporalis, & reuocabilis, altera perpetua, irreuocabilis, & cum futura successione. Mandos signatura gratia, ite de coadiutori, & posthac Gonzalez ad reg. de membr. glo. 4, 5, 9.

3 De qua materia videndi sunt Io. And. **T** in e. fin. de
clericis agrantibus, vbi ponit iuris principales
Butt. & Card. Lindola, & Abbas ibidem, Domini Fran-
cis, & aij in c. 1. de clericis agrantibus in 6. Oldrad. cosi.
44. Bertachin. de Episcopis, i. p. 1. 19. 3. & 2. p. 4. 9. 13.
Corfetus in reperi et grandi, de suplenda negligenti
Prelatis. **1.6.** Lamber de ure Parro. i. p. 2. 1. 9. 6. art. 20.
Rebuffi de nominatio, quisi. 8. numer. **44.** & 45 alias n.
16. Gambarus de officio legibus, lib. 5. Rubr. de coadiutori-
bus, Mandos. dict. tit. de coadiutoribus, Campiegus in
tracl. de coadiutoribus Episcoporum, Cosmas Philarchus
de officiis sacerdotiorum, 2. p. 1. 4. cap. viceimquarto. Flami-
nius Parisius de resignatione Benefic. libro septimo que-
stione trigesima, & Quintanaduenas Ecclesiasticon, li-
bro secundo ex numero trigesimo ad 38. vbi de origi-
nibus &c.

⁴ Coadjutoria temporalis, & reuocabilis est, cum Ecclesie, seu Beneficio Rectori, qui senio, morbo, nec perpetuo, & incurabili, factus est inutilis, & impeditus ministriare, suumque officium exercere adhibetur coadjutor, qui pro eo ministret, & officium exerceat, dando ei stipendium ex redditibus Beneficii.

5 Nee enim tunc clericus suo † priuandus est Beneficio, vt Baldus in *l. posit. susceptum, ff. de excusatio. tu- torum*, & alij male voluerint, sed folium ei dandus est coadjuutor, vt probat textus, & probat textus in capite de *Recloribus capite ex parte, & capite fin. de clericis e- gregiante, capite primo edem titulo in sexto capite petiti-*

ſit 7. quæſione prima & capite primo de ſupplenda ne-
gligentia Prelatorum in exto & Concilium Tridentini
num. 25. de reform. ap. 7. vers. quod si docent. Boni-
facius in elem. capientie de panis. num. 46. Staphil. de
literis gratia. ut de modis prouinciorum. numer. 22. Rebut.
in præz. ut de reprobatis. Beneficiis. viuentim impetrati-
onem. n. 59. Corras. de Benefic. 1. p. cap. 7. numer. 5. & 3.
cap. 6. numer. 7. & 8. Lancel. in iufitriuo. Canonices. 1.
titul. de coadiutori. s. I. & ultimo in textu. & in gloſſa.
Nauarrius consil. 1. de clericis egrorantibus. P. Gregorius de
Benef. cap. 7. num. 13. & Suarez 5. tom. de censuris. di-
ſputat. ſectio 2. ad f. Gonçales ſupra numer. 31. Nec
obſtit textus in t. c. tua nos. de clericis egrorantibus. ibi. ab
administrationis officio debet remoueri. qui intelligendus
eft debere remoueri. quoad exercitum ſolum
iuxta primi intellectum Hugutij. & Laurentij.
quem ponit ibid. verb. administrationis. quem Ioann.
Ann. & communiter aliſ sequuntur. ut per Abbatem.
ibid. 7. 4. Lancel. Nau. & Suarez ſup.

Hodie in S. Concilio Tridentino sess. 21. de reform.
7.9. decretum est, tuo quod illiteratis, & imperitis Parochialium Rectoribus, si alias honesta vita sint, Episcopi etiam tanquam Sedi Apostolicz Delegati coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare, partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu al-

17 & Pe. 5. Eccl. cap. 7. num. 8. qui dicunt t̄ solim
Papam posse concedere coadiutoriam cum futura
successione.

Vnde etiam Legatus non potest tales coadiutorias dare, & ut inquit Gambarus *supra* n. 13. dicens, quod de coadiutoribus, qui hodie datur à Papa cum successione ad petitionem impediti, nihil ad legatum &c. Quamvis Lamber *supra* n. 5. dubitet, an legatus potest dare taliem coadiutorem, & cum Gambaro tenet post hinc González *supra* num. nonagesimo primo.

Putas tamē t̄ defit. 22.6. n. 17. ait Papam de iure posse condutorem cum futura successione deparetare. s. si p. c. 1. & c. etiam auctor. 7. q. 1. fed melius 20 facit c. penitus. idem eva. & q. Mandol. t d. 2. q. n. 5. qui at quod qui vellet tenere coa. historiam, cum futura successione habere cum iure Canonicio conformitatem adducere posset illum textum post Bertachi. de Episcopato 3. 1. & idem videtur velle Lamb. supra n. 4. vbi ait quoniam folia Papa potest dare coadiutores, cum futura successione, ex d. c. petishi. & ex c. 2. de Prab. in 6. & ibi glos. verb. vacantes, ubi probatur quod Romanus Pontifices non folum Beneficia, cum vacant, potest de iure conferre, verum ius in ipsis tribuens vacantes, ex quo textu apparet ista coadiutorias t̄ respectu Papa non esse contra Concilium Lateranen. de quo in d. c. 2. de caness. Prab. & sic in earum concessione non esse necessariam illius derogationem.

Quem quidem coadiutorie, cum futura successione
et ante Concilium Tridentinum solebant a Summo Pontifice concedi, & eorum formulae non
erant de anno 1568, coram Domingo Oravio, & Iosephus
in alia causis.

¶ Tamen in d. Consilio † Tridentino, s. 25. de re-
form. cap. 7. vesti. in conditione, decretum est, ut nem
ius ecclesie sacerdos, cuiuslibet officii, nisi
magis faciendo mentione Concilii, quam alteri
turiscaus opinionem Felinus d. nunc. 3. ait for-

ni in quibuscumque Beneficiis permittantur, & ita obseruatum est tempore. Pii V. & Greg. XIII.
¶ ¹ q̄e ad tempus Sexti V. à quo non obstante d.
Concilio conceperunt furem, & tempore Clementis
VIII. concedebantur in Dignitatis, Canoniciatis,
& Portionibus, & aliquid, licet pau-
ca, in Parochialibus, absque derogatione dict.
Concil. Trid.

Quod difficultatem patitur, † nam in concessionebus, & gratia contra constitutionse Conciliare requiritur ad earam validitatem specialis derogatio, & mentio Concilii cui concessio, seu gratia ad auferendam ex nonnullis ibi, vel expresso, &c de rescripto, etiam te ex a.s. & qualitatibus eius, ex parte de capellis Monachorum. Archidiu*n*s ex a.s. de constitutionibus in 6. & cum eo Baldi*n* l. humanus, C. de leg. n. 1. m. 3. Milles in repertorio, verba graeci a falso contra generale Concilium, Iafon in l. fin. C. si contra ius, vel validitatem publicam, v. 4. Felen d. cap. nonnullis, m. 2. & 3. vbi dicit quod non est de facilis recendendum ab Archidiacono generali, & q̄ non sit necessaria specialis derogatio, & ad dicti capi, nonnulli, respondet, vt supra, illius decisionem procedere, non quia est lex Concilii, sed quia specialiter fuit captum, quod in illo capitu necesse fuit specialiter derogatio, vt immut littera texsus, et ad d. ex par. quod rescriptum, de quo ibi nullam faciebat mentionem Concilii contrari, neque in species, neque in genere, ita quod nō habebat clausulam derogatoriam, nec speciale, neque generalem Concilii, & constitutionem Pontificis, ad Concilii nihil differre, tenet Alciat *paradox.* lib. 6. cap. 10.

Sed huc in puncto juris † opinio Innocentii sit 19
valde probabilis, iuxta dicta, non est recedendum
a sententia Archidiaconi, quæ est præxi & filio Cu-
riæ approbata.

generalis, non obstantibus quibuscumque privilegiis, n. numero secundo, Probus ad Monachum in capite suo de confusione in sexto numer. decimo, Selua de Beneficio terza parte questioni 11. num. 31. q. 4, paragm. 11. num. 7-4, Rebus conf. 134. Gomez, in d. capit. primo, de confessionib. in 6.4. num. 178. Sylvester Aldobran-Pater Clementis VIII. conf. primo, numer. 137. Mandos, reg. 19. Cancellaria, que 37. num. 12. & de
Nonnusus Concilii praedicti uniuscunde T 30
respondere, Concilio Tridentino non derogari propter decreta ultimum eiusdem Concilii, seb. 23. de reformatione, in quo declaratur, omnia in dict. sacro Concilio statuta de morum reformatione & Ecclesiastica disciplina, ita decretata fuisse, ut in his salu sibi per authoritas Sedis Apolitolicæ, & sit, & esse intelligatur, & sic papa potius videtur vi facultate sibi tributa, quam aliquam facere contra Concilium. Anast

Geronio supra huc, numero 34, & Rota in vna punctione S. Angelii, 16. Decembri millesimo quinquecentesimo quatuor coram Domino Pamphilio regis solitus, quod si Papa aponit vel potest super Episcopatus, qui nos descendit ad summam mille seculorum, reparationem salida, & videtur derogari Concil. Tridentino, sessione vigesimaquarta de reformatione cap. decimotertio, si apparet habuisse utitatem iuriorum; nam Concilio Tridentino derogatur per clausulam generalem, non obstantibus constitutionibus Apostolicae propriis dictum decretum ultimum sessione vigesimaquinta ad votata per D.D. Etiam in d.c. at si clerici 9. de adulterio, et 10. de Decus numero 39. leobatum de Concilio lib. 5. art. 18. & quod ista fuit sive decessum, &c. & sequitur Cardinalis Tolentini summa, lib. 1. cap. 41. intra relatum, 11. par. cap. ultimo, numero 12.4. quatuor alias Rota anno 1567. in vna Gerunden. Sacra fuit, quae est 1. p. de diversorum iuriorum, & 8. numero undevicensimo aliud voluerit. Et post haec Gonzalez gloss. numer. 12. o. quod sufficeret generalis derogatio, si alias appareret intentione Papae, licet de Concilio Tridentino spiritualium aut individuum mentio facta non fuerit, quia propter authoritatem illius non quam solet specialiter derogari, ac ita seruari videt, & decimus, ac declaratum audit, qui tamen varia glo. 15. nu. 36.

32. Et Pius V anno 1570. per suum Motum + proprimum declarauit, neque specialis, neque generali derogatione Concilij Tridentini opus esse in quibusvis concessionibus. Apostolica propria manu Papae signatis, coius Motus proprij tenorem, quia non habetur impressus, hic ponere placuit, qui talis est.

33. Motu proprio &c. + Cum plerunque contingat dubitari in causa Rota Auditorio nobro, et aliis pendientibus super proutisionibus & commendatis, uniuersis & aliis dispositionibus, et aliis gratias Apostolicae, que contraherentur decessus Concilij Tridentini, si opus specialis derogatione eiusdem Concilij, quaeunque dubia de specie, & individuo constitutionis, cui concessio refragatur, ut volunt supra citari D. Maxime Pelinus, Selva, Gomezius, Mandosius, Iohannes Gutierrez, & Anasta Geronim, sed sufficit dicere, ut inquit Menoch. dicit. numero 11. non obstante, verbi gratia, Concilio Lateranen. seu constitutione Concilio Lateranen. vt folet dici in dispensationibus ad duo incompatibilias, & in dispensatione illegitimis supra defectu natuum, non obstante Concilio Pictauen. & in dispensatione non promouendo, non obstantibus Lateranen. & Logdunen. Concilis, & in commutationibus ultimarum voluntarum, non obstante Concilio Vieni, &c.

Imo etiam generalis derogatio constitutionum + Conciliorum sufficit, sicutem, quando procedit ex premissa derogatio alienus concilii, ut videtur tenere Rotam conchen. exemptiones decimatum 17. Maij. 1589. coram Domino Orano, in qua, Cum fuisse datum, an in illo casu Monach. Sancta Clara obstat, ut depositio cap. nuper, de decimis Domini pro negatione principali fuerit motu ex confirmatione Gregorij XIII. per quae a confirmantur omnes concessiones, exemptiones, & declarationes, ad favorem illius ordinis editas cum clausula derogatoria constitutionum, etiam in ultimo generali concilio Lateranen. aliusque concilii editarum, non sine, quod expresse derogatum fuit alieni concilii, sufficit pro legitima aliorum conciliorum derogatione, quod subiecta fuit clausula generalis de aliis concilii. Decus consil. 41. numero 10. Probus Monach. in cap. cum in tua, numero 12. de confuetudo lib. 6. & post Iacobianum concur. in 4. 2. par. cap. 8. 9. 10. 6. ad quod evomatis, quod in confirmatione legitimae clausula, quorundam tenore, quia cum ab eiusa sit dispositio faciens generali conciliorum mentionem, operatur individualis expressionem iuxta consil. 2. Batry. & H. H. H. in dicta conchen.

At Decus d.n. 10. quem sequitur + Probus, d.m. 23. 40 suffici-

sufficere, sit quo. I. dicitur, non obstantibus constitutionibus ecclesie in Concilii generalibus, & non obstatre dictum Archidiaconi in d. r. t. & Conclar. hec cito, & lib. 4. 2. art. 16. & cum laboato de Concilio lib. 5. art. 18. docet satis esse dicere, non obstante quacumque, seu aliquo lege etiam in Conciliorum generali clausula, quod multi placent.

41. Et sequuntur Vitalius in sua Candealiorum + auctor. tit. de abolitione, 13. & Appendix. 1. 12. 21. Molina de iustitia rom. tractat. 2. diff. 73. & Thos Sanchez de matracion. lib. 2. diff. 26. 4. 7. qui dicunt de Concilii antiquis, sufficere dicere, non obstante contradictione Concilii determinatione, quantum ad derogationem legis Concilij recentis, ut est Tridentinam dicunt oportere, ut specialiter exprimit le derogatio tali decreto Concilij, & ita praxim habere, in quanto falluntur, ut patet ex dictis.

42. Sequitur etiam Rutulus Bergonius Episcopus + Laurentius in speciali Episcopar. de figura, lib. 1. diff. 1. 9. 6. qui sit ad derogationem Concilii generalis sufficere verba, non obstante decreto cuiuslibet Concilii, nec esse opus, si Concilium sit recens, ut specificetur contra Cadeabrum supra.

43. Idem etiam videtur tenere Didacus Alaba + de Concilio par. 2. cap. 2. tu. 3. & Cordus lib. 4. question. circa finem, qui tenente ad derogationem Concilii sufficere saltu generican mentionem Conciliaris constitutionis.

44. Neque oblat tex. 7. in 4. e. nouilib. 2. vel expref. sam. nam, ut diximus ex Feini. & Cenedo supra num. 27. & 28. illud procedit ex speciali prouisione illius tex.

45. Derogatur etiam Concilio generali per + clausulam generalem, non obstantibus ordinationibus, & constitutis. Apostolus quando cœficio eff Motu proprio, & ex narratis appareat de certa scientia Papæ, Putens de s. 494. lib. 2. Mandat de signatura gratia, ut in proutisione, verbi derogatio dicti Concilij, & conf. quarto Papa. Facit quod tradit Sarmiento d. lib. 3. selecti. 1. cap. 14. num. 3. dicitur, regula primi, quod est notanda similitudinem cum aliis regulis, quod ibi tradit videtur ad 14.

Sed, in inferiori, cui Papa + concessit facultatem dispensandi super aliquo prohibito ab aliquo Concilio, non obstante tali decreto, seu Concilio, tenetur dispensando ille decreto, seu Concilio de derogare via de Gambarum, de off. Leg. Lib. quinto, ubi, an Legatus possit via plura Beneficia conferre, a numero 184. qui loquendo in legato, ita, quod decessitate non tenetur, & reddit rationem, quia legatus ex se non potest derogare Legibus, & Canonibus, cap. quod super his de manu. & obediens, ideo dispensationem non validam ex derogatione, sed ex autoritate superioris, vnde in vni facultatis dispensabit, & ita in simili materia Comitis Palatini habens facultatem legitimandi, sit, loqui Prepositum post Paul. de Castro in capitulo post venerabilem, colorem, quadragecimsecunda verbi quarto supra, dico, qui filii sunt legitimati.

47. Quando autem Papa disponenter aliquid + contra Concilia non per viam scriptori sed legis, seu constitutionis, non requiritur, ut existimo, vila derogatio etiam generalis, ex cap. 1. de confuetudo, 16. quod generaliter, & indistincte loquuntur, & tenet illi clavis glori verb, n. 2. art. 1. quoniam sequitur Anchoret. & hoc ut verius Felini, licet sub verbo, forse, in d. r. t. 10. n. 5.

48. Et facit quod tradit Sarmiento d. cap. 14. 8. 7. 9.

& quod tradit Sarment. in protinus regularum Cancelaria, quies, 5. ad foro, & Mandat reg. 12. quaf. 4. n. 9. Sylvestris in fama, verb. 6x que sunt 25. versiculos tertio lib. constitutionum moralium cap. 6. qu. 3.

Quamvis contra teneant Iason in d. l. 5. t. C. & contra 49. iug. vel oratione publice, num. 4. Nauar. Manu ad L. t. t. t. cap. 27. num. 16. in ultimis editionibus Gratian. reg. 29. num. 4. & Amatus Geronimus, de iudicis Cardinalem, dicto 9. per que subiungit ex n. 57. ad 72. & Cuthas dicto lib. primo, titulo secundo numero 3. & quarti.

Nec mihi placet + quod docet Rochus de Curte, 50. in cap. fin. de confuetudo, foli. 7. num. 8. & 25. & lat. d. num. 4. & Duennas reg. 144. num. 4. scilicet, quod non valeat confuetudo contra legem in Concilio generali citam, quod conferat habere clausulan derogatoriam ad sequentes dispositions contraria, quia minimum refringit decit. d. c. 5. de confuetudo. Et

etiam lex Conciliars confutatur habere clausulan derogatoriam ad dispositions contraria, ut etiam dicunt Gom. in d. r. t. de conf. in 6. & 17. 3. Rota d. dec. 12. Et in d. Valentini decimam, & alij, id non procedit respectu contrariarum dispositions per viam legis, seu iuri, sed ad futura rescripta, ut dicit Ripa inde, i. de iudic. n. 8.

Et quando dicatur constitutio Conciliaris, + vide 52. Aliam de Concilio, 1. p. 10. ad fin. & d. dec. 12. 1. p. dñvrs. & Thom. Sanch. de mar. libro octavo disput. 5. a numero 6.

Ceterum, quia circa dictas coaditorias, + que ho- 53. de concedunt per Papam, cum futura successione, ferentib; aut parum illi scriptum, opera primum erit, re de quib; post haec vilius aliqua tractat Gonzalez ad reg. num. glo. 5. 59. Et in primis presupponit + per huiusmodi coaditorias constitutis quem & deputari alteri in coadiutorum perpetuum, & irreuocabilem in regnum, & administratione Canonicorum, & Praebenda, seu dignitatis (quos ille obtinet) in spiritualibus & temporalibus, cum plena, libera, & omnimodo facultate, authoritate, & potestate omnia & singula, quae ad huiusmodi coaditoris officium deire, vel confuetudine, aut alias quomo doliber spectant, & pertinent, faciendo, gerendo, exercendo, & procurando, ita, quod durante coaditoris officio huiusmodi, talis coaditor, coadiuto absentia, vice, & loco illius item Ecclesiæ habere, nec nisi omnes & singulas prærogativas, præministras, & honores, quos principali ratione canon. & Praebenda, seu dignitatis habet, & si prefensi adiecit, liberes, atq; omnia & singula, fructus redditus, prouentus, iuri, obueniatio, distributio, priuilegia, & alia emolumenta quae cumque etiam annueraria manuatis & alias quomodo libet nuncupata in quibusvis reb. conscientia, que per ipsum principalem, si personaliter diuinis officiis tam diuinis quod nocturnis in eadem Ecclesiæ interefet, luciferi, & percipi possent in omnibus, & per omnia ab illo que villa prorsus differentia pro eo lucrari, & percipere libere, & licite valeat. Solet tamen apponi clausula, quod non possit neque debeat coaditor, nisi de i. suis principaliis confentiis & voluntate in d. regnum, & administratione, quous moe intrromperet, aut immisceret, ne que praetexto coaditoris quous sit. seu causa quicquam petere, seu exigere possit.

modo dubitatur primo, an coadiutor sic t̄ constitutus teneatur principali volente pro eo ferire, & alias teneatur ei ad dannum, & interesse sublecutū & Nauar. confil. 2. de clero agrotan. n.3. & 4. tenet non teneri, quia Papa non obligat cum ad prædicta numerā subeundi, t̄cū facit ei facultatem subeundi, & gerendi de consensu coadiutori, non enim iubet ei ut ea habeat, sed quod videat ea subire volente coadiutori, & quia, cum non vivat de altari, quia nihil est pro seruio datur, non tenerit ei ferire, referit Gonzalez. glo. 5. 9. & 12.

Sed contrarium verius videtur, nem̄ e., quod talis coadiutor principali volente t̄ teneatur pro eo deferre, & alias teneatur ei ad dannum, & interesse, nam quāmūs in coadiutoria non dicatur, quod teneatur deferrire, tamen, eo ipso, quod illam acceptat ex natura officii, ad teneat, nec refert, & quia nihil derit ei pro feruio ratione coadiutoria, nisi eum imputet, qui ita illam accipit, facit reg. sententia, & confit. tenu. n.6. maxime, quia conpenit, cum futura successione. In aliis t̄ tamē coadiutoriorū ad majorū abundantiam, & cautelam solerit exprimi, quod coadiutor requisitus teneatur deferrire, & alias teneatur solere principali quicquid propter examenit, seu lucrari desideri. Et ita post hoc Gonzalez. d. n. 122. dicit ad vertēdūm esse, quod in modernis coadiutoriorū non solum appetitor verbum posset, sed etiā a. dicto verb. emetur, & sic inferire & interesse teneatur, & alias teneatur ad referendum omne dānum, & interesse, ut expressi in ipsius coadiutoriorū litteris continetur, subdit tamē Gonzalez. quid sita refertur, non erit præfita, sed causit quod obligatio, foliundi fructus proprietario ob nos remanentem perditos. At ego existimūs esse præcisum, & ad eum posse compelli, quia ipse se obligauit, seu confessi tali obligationi, & vide dicta infra numer. 122. v. 17.

58. T̄ dubitatur, t̄ an coadiutor sic constitutus principi absēt, seu agrotante, pro eo deferrire, & federe in choro posse, & date vocē in Capit. ab eo confitentes eo incolent? & Nauar. d. conf. 1. vnu. 5. tenet posse, ita colligi ex prædicta concessione, non tamē posse in regime & administratione, & fructuum perceptione se intromittere, nisi eo valente, & de confusa eius, vt ex Bulla expresse pater. Sed t̄ certe per illa verba non solum prohibetur ei perceptio fructuum, seu administratio temporalium, sed etiam dictum feruium & assistentia in choro, & Cap & his actibus Canonicalibus, nisi de consensu principali, sed etiam incoepit regimen & administratio Canonicalis, sed Dignitas.

Et ita prædicta sententia Nauar. in præsenti duobus verō non videtur, & potius tenendum est d. coadiutor, etiam principali absente, seu agrotante, non posse pro eo deferrire, nisi de eius contentio, & voluntate.

61. Tertio dubitatur, t̄ an habens coadiutorum sit habens pro præfente ratione infirmitatis, & aliorum legitimorum impedimentorum, & posse lucrari, non intereundo dñm, si non haberet coadiutor, tamen etiam coadiutor non interficeret seu refidet? & videbatur respondendum negare, t̄ nam, cum huiusmodi coadiutorum soleant dari, quia propter etiam ingravescunt semper infirmitates principali commode deferrire, & onera perferte non possunt, seu sperat, vt dicitur, & narratur in ipsius coadiutori, eo impedito, coadiutor pro eo debet ferire. Nihilominus tamen contrarium dicendum

est, nam, quāmūs propter illam causam, t̄ & narratiū mouetur Papa ad dāndūm coadiutorū, tamē non arctas, nec obligat principalem, vt eo visitatur, nec prohibet principalem vti iure suo ei alias competente, & præterea nullū iure id prohibetur, & ita tenet Nauar. d. conf. 2. n. 6. & sequitur Gonzalez. d. g. 2. a. n. 116. dicens quod non debet esse deterioris conditionis ex eo, quod coadiutorum habeat, neque priuilegīum suum debet illi esse nōcūm, & retrorsū in eius dānum, quod ad eius favorem est illi concecum, ead. Apophysis de regul. l. vnu. 6. et min. 1. de procurat. 2. quid v. granis. 91. de reg. n. 6. Alter Brunus, de augmento & diminutione, conclus. 6. Puteus de c. 44. lib. 1.

Vnde etiam potest t̄ principali gaudere mensibus datis pro quiete, & causa recreationis perinde ac alii, siue coadiutor refidet, siue non, quia in illis non teneat interesse dñm, neque per se, neque per alium, vt ibidem dicit Nauar. a. n. 6.

Quarto dubitatur, t̄ an coadiutor sit assignanda eadem fides principis coadiutori, & cum eadem antiquitate. Et quidem in coadiutoro Dignitatis habentem, quod coadiutor requisitus teneatur deferrire, & alias teneatur solere principali quicquid propter examenit, seu lucrari desideri. Et ita post hoc Gonzalez. d. n. 122. dicit ad vertēdūm esse, quod in modernis coadiutoriorū non solum appetitor verbum posset, sed etiā a. dicto verb. emetur, & sic inferire & interesse teneatur, & alias teneatur ad referendum omne dānum, & interesse, ut expressi in ipsius coadiutoriorū litteris continetur, subdit tamē Gonzalez. quid sita refertur, non erit præfita, sed causit quod obligatio, foliundi fructus proprietario ob nos remanentem perditos. At ego existimūs esse præcisum, & ad eum posse compelli, quia ipse se obligauit, seu confessi tali obligationi, & vide dicta infra numer. 122. v. 17.

59. T̄ dubitatur, t̄ an coadiutor sic constitutus principi absēt, seu agrotante, pro eo deferrire, & federe in choro posse, & date vocē in Capit. ab eo confitentes eo incolent? & Nauar. d. conf. 1. vnu. 5. tenet posse, ita colligi ex prædicta concessione, non tamē posse in regime & administratione, & fructuum perceptione se intromittere, nisi eo valente, & de confusa eius, vt ex Bulla expresse pater. Sed t̄ certe

tenet coadiutori Canonicali non esse assignanda eadem principi nem̄ eū eius antiquitate, sed eū federe debere vt loco posse eos Can. tēpore sue receptionis, & ingressus in Ecl. qui, licet conditor representet personā principalis, & subrogatus debet rūi cīlē prærogatiū, tamē id intelligatur respectu, aliorū inferiorū quib. præterit debet, non aut respectu aliiorū Canonicalium, quos præcedere non potest, t̄cū illi proprii dignitatis, & prærogatiū, coadiutor aut aliena tantū præfulgeat, illigat̄ veri Canonicali, coadiutor vero fictus, & federe non cōpetit ratione Canonicalis, sed antequam pater. Sed t̄ certe

60. T̄ dubitatur, t̄ an habens coadiutorum sit habens pro præfente ratione infirmitatis, & aliorum legitimorum impedimentorum, & posse lucrari, non intereundo dñm, si non haberet coadiutor, tamen etiam coadiutor non interficeret seu refidet? & videbatur respondendum negare, t̄ nam, cum huiusmodi coadiutorum soleant dari, quia propter etiam ingravescunt semper infirmitates principali commode deferrire, & onera perferte non possunt, seu sperat, vt dicitur, & narratur in ipsius coadiutori, eo impedito, coadiutor pro eo debet ferire. Nihilominus tamen contrarium dicendum

vel alterius Beneficij, licet vere Canonicus, vel Beneficiatus non sit, si deinde obtinet a Papa gratiam, seu prouisione eiusdem Canonicus, quē possidebat, non indiget noua posse vel installatione, sed retinet illam, quā habebat, cū ead. antianitatis, præcedēt, vel antiquitatē prærogatiū. Sed salutē pace tantū tribunalis Rotz, mihi verius videtur coadiutori Canonico assignanda esse ultimā sedem post oēs Canonicos proprios, etiam post eius receptionē ingressos, nec respectu corū acquirere, antiquitatem, quā uis eam acquireret relisperit aliorū coadiutoriorū similiū posse receptoris, & idem est in coadiutor portionarii respectu, non nō sequimur videtur, t̄ coadiutor, qui est verius & proprius Canonicus, sed factus, & impro prius, & qui aliena dignitate fulget, præcedat verum & proprium Canonicum & qui proprius fulget dignitate.

61. Nec obstat t̄ quod dicitur in d. decif. Tirafonen, quod iuxta fidem ordinarii similiū gratiarum coadiutorum conceduntur omnes prærogatiū coadiutori competentes ratione Canonicus, & quod ratio ne Canoniticus competit primū fides in infimo gradu, 2. in 2. & sic deinceps, quia responderet quod prærogatiū aſcendēt non competit ratione Canonicus, sed ratione antiquitatis, quam non habet coadiutor respectu veri Canonici.

62. Et ita feratur in hac nostra Ecclesia Abulen. t̄ & credo in aliis, & post hoc ita tenet Gonzalez. d. glo. 5. 9. ex 5. 98. allegans d. decif. Salamant. & adducit eius rationes, & fundamenta non aduentur, ibi, non sita absolute id refutari est, vt supra dictum est. 68. a. n. 4. at Gonzalez accedere etiam obseruantia vniuersalem in omnibus Ecclesiis, vbi admittuntur, similes coadiutori, maxime in Hispania, nam semper ponuntur in inferiori loco post omnes Canonicos, & ante Portionarios, quo obseruantia est optimā induktorū Apostolicon interpres, 1. 6. de interpretatione 37. in p. f. 1. sed Iustus 7. 6. prenderet. ss. Macedon. Put. decif. 1. n. 1. b. Gutier. conf. 2. n. 10. Rota decif. 57. n. 3. & decif. 50. n. 2. p. 1. dicitur. & que alias pte tradit glo. 5. 9. ex 5. 98. & seq. post hoc Gonzalez. sup. n. 15. male tamen allegans, Nauar. d. conf. 2. n. 6. de clero agrotan.

63. Septimo dubitatur, t̄ an coadiutor agrotans, t̄ vel alijs legitime impeditus haberi debet pro præfenti, & lucrari, sicut lucraret principalis? Et breiter respondit. affirmatue, vt fuit respōsum, & late deductum per Rotam, in d. Salamant. coadiutori coram coden D. Penna. 20. Iu. 1594. vt in decif. infra etiam adducenda ad f. n. 135. & seq. post hoc Gonzalez. sup. n. 15. male tamen allegans, Nauar. d. conf. 2. n. 6. de clero agrotan.

64. Quod tamen intelligendum videtur, t̄ quando coadiutor erat acti, & feruientē tēpore superuenientis infirmitatis, seu impedimenti, alias posset dari locus fraudib. in detrimentū feruienti Ecl. videns in principali, qui ante nostrarū coadiutorū residere, quod ille erat impeditus, posset tunc vele, quod residere ad excusandū se a redēntia, & ita nullus residere, t̄ pro quo etiam facit quod dicitur in d. decif. tēcū de num. coadiutori, sicut & principale habendū eīl pro præf. i. & lucrari ratione infirmitatis, quā do fatus dñm interesse solebat.

65. Octavo dubitatur, in principal excommunicato t̄ existente posse coadiutor inferire & lucrari? In quo dicendū est primo eīl posse inscribere, & residere t̄ in Ecl. sicut si non esset excommunicatus principali, quia non infirmit, nec agit nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecl. ex tra dīs per Innocen. m. 1. c. 1. de procurat. Compositel. in c. f. de clero agrotan. n. 17. & Oldrad. conf. 4. n. 2. & fuit dicta in d. Salamant. 20. Jun. 1594 quicquid sentiat Gonzalez. glo. 5. 9. n. 128.

66. Secundū dicendū est, si forte coadiutori aliquid t̄ de fructib. seu distributionib. assignatū est pro con gruatu feruio, vt aliquātū fit, id fibi posse lucrari non obstante excommunicationis principali, que fibi non alterū debet nocere reg. non debet alterū per alterū inquinā condito inferri, fide reg. iuris & reg. non debet aliquātū alterius odio prægauri in 6. cum aliis, & ita fuit resolutum in d. Salamant. coadiutoriz, coram coden D. Penna 9. Jun. 1595.

67. Tertio dicendū est t̄ non posse tunc coadiutorē

lucrari pro coadiutori excommunicato, & ad eius modum, & utilitatem, cum excommunicatus non lucretur, nec faciat suos fructus Beneficiorum, episcoporum, & verum de appellis. & dictetur 3. p. 6. 13. ex n. 90. & ita fuit resolutum, & deductum in d. Salamanca. 20. Jun. 1594. vt in decif. polita 4. n. sup. & tener post hoc Gonçales 3. n. 123.

87 Nono dubitatur, † an coadiutor habeat vocem actuum, & passuum non solum in rebus ordinariis, sed etiam in officiis sedes vacante, & prouisionib. Canoniciam? & breueri respondit affirmativa, vt appareret ex formula coadiutoriorum, & fuit resolutum in d. Salamanca coadiutoriorum coram eod. D. Penna, 1. Jul. 1594. vt in decif. inf. ponenda ad fin. n. 123.

88 Imo, & si in aliquo coadiutorio diceretur, † si habere possit vocem actuum in causa vidi in quadam coadiutoriorum nostrar. Eccles. Archidiacon. de Arevalo, & Canon. non propterea excluditur vox passus, quia ex aliis verbis venire potest, falso ex eo, quod subrogatur loco, & vice coadiutor, quem representat, nec ad id videtur apponi verbum, *actuum*, sed potius ad iniorem declarationem, & augumentum non diminutionem.

89 Decimo dubitatur, † an Canonicus habens coadiutorem possit se iniuriare Beneficio iubilationis in ea Ecclesi competenti, ita vt lucretur fructus, & distributiones, etiam si coadiutor non residet, in quo dicendum est cum Rota in d. Tironen. coadiutorie 8. Novemb. 1599. coadiutor non priuari priuilegio iubilationis iam quæsita, non tamen pericula futura iubilationem per seruitum coadiutoris, nec priuilegium iubilationis coadiutori suffragari, vt Iustus in decif.

90 Undecimo dubitatur, † quomodo intelligatur induitum coadiutori concessum, ut aliquid in literis coadiutoriorum dicitur, quod gaudent reg. de annali, & de triennali, scilicet coadiutor, in quo dicendum est cum Rota in una Placentia Decanatus 31. Ian. 1597. coram D. Penna, quod intelligitur, vt translatio ad regulam, de annali, & triennali ad reg. de triennali post admissionem ad coadiutoriorum, etiam si non fuerit factus locus successioni, possit gaudente d. reg. non vero, vt illo non transfacto possit gaudente annali, aut triennali praedecessori. Et post hanc tradit Gonçales sup. num. 118. allegans d. decif. Placentin. & fecit induitum coadiutori non gaudente d. reg. quia non possit Beneficium, vt per Cotan, decif. 327. in Al. sellanei manu scriptis, vbi habetur, quod in causa Tolentana Canonicus de Talaveram, Mart. 1552. coram Verallo, quoad reg. de annali fuit dictum, quod, si non constat de possessione Didaci coadiutoris post obitum coadiutori per annum, non sumus in causa reg. ea ratione, quia viuente coadiutor, coadiutor non dicitur possidere, idem Verallo decif. 64. 1. 30 manu scriptis.

91 Duodecimo dubitatur, † an in Ecclesiis, vbi sunt iudices adiuncti, iuxta c. 6. f. 25. de refor. S. Cöcil. Trid. coadiutor delinquens sit puniendus cum illici, scilicet puniretur coadiutor? In quo breueri dicendum videtur, quod si tempore, quo contra ipsum proceditur, est in seruitio Ecclesi, seu actu seruien. debet procedi cum adiuncto per arg. ab equiparatis.

92 & subrogatis, de quod in d. decif. Salmant. Fideque maxime procedit sante clausula in coadiutoria, quod coadiutor habebat omnes, & singulas prærogationes, præminentes, & honores coadiutori. † Si vero tempore, quo contra ipsum proceditur, non est in seruitio Ecclesi, tunc non videtur procedendum cum

adiunctis, quandum enim non est in seruitio Ecclesi, sed extra sibi reputatur viri Canonicus, sed vt clericus priuatus.

93 Ad istum tamen effectum, vt puniatur † cum adiunctis videtur sufficere, quod est in seruitio Ecclesi tempore quo fuit processum ad aliquem actum, vt capturam, seu præceptum capturare, aut informationem summariam, vel falem ad faciem iustum caput processus contra eum, nam licet poena definit deferuntur, videtur, cum adiunctis causa prosequenda, scilicet fuit incepta, per id n. videtur causa præoccupata ab adiunctis respectu Episcopi, seu eius Vicarii, qui cum eis incepit procedere.

E contra vero, si coadiutor non erat in † seruitio 95 Ecclesi, cum per Episcopum seu eius Vicarium fuit processum ad aliquem actum, si tamen ante capturam, vel citationem contra eum executum sit in seruitio, Ecclesi, videtur cum adiunctis procedendum esse; non dici potest causa prævenita ab Episcopo, seu eius Vicario, ad tradita per Mafcar. de probatio, concl. 122. l. 122. Dec. de electis. t. com. l. 4. c. 2. 1. & Azevedo, l. 10. tit. 13. l. 8. recop. Per capturam tamen, & citationem si executum dicetur causa prævenita, ita vt, licet 96 poena sit in seruitio Ecclesi, possit nihilominus Episcopus, seu eius Vicarius causam prosequi sine adiunctis ad l. 1. quis potest, & l. vbi ceptum, ff. de iudic. & tradita per prædictos.

Decimo tertio dubitatur, an coadiutor, qui † non est in sacris constitutus, sed solum est prima confusione minorum ordinum, gaudente priuilegio fori stante decreto Concil. Trid. f. 25. de refor. c. 6. de quo sup. 2. p. 2. Et videtur † dicendum, quod si tanquam talis coadiutor inseruit Ecclesi, cum clericali habitu, & tonfuragaudiebit priuilegio fori, ex quo ex mädato, seu auctoritate Papæ Ecclesi inseruit, sicut gau. lex qui alicui Ecclesi ex mandato Episcopi inseruit, si vero non inseruit Ecclesi, non videtur gaudere, quia coadiutoria non est Beneficium Ecclesiasticum, vt constat, & dicit Gonçal. l. 9. n. 64. & inf. numer. 122.

Decimo quarto dubitatur, an coadiutor ratione coadiutorie teneatur deferre, habitum † clericalem, & tonfuram? si feruit Ecclesi clarum eis, quod debet cum portare, non enim potest inseruire Ecclesi, nisi cum habitu decenti, & competenti, difficultas est, an † teneatur eum deferre, licet non inseruit? & dicendum videtur tenebit ex consil. 30. Sixti V. de qua infra 7. p. 1. n. 15. & prelectum m. 8. ex qua non solum clerici etiam clericali tatum tonfuram insigniti habentes Beneficium, sed etiam habentes ius in illo, vel ad illud, debet tonfuram, & habitum clericalem deferre, sub pena prævaricationis ipso facto. Et habens coadiutoriam, licet non habeat Beneficium, & habet tamen ius in illud, Natur. an. c. si quando de 101 refcript. melius 5. & except. 11. numer. septimo. & diximus supra cap. tertio huius p. 10. modo, nec dubitari potest, quando ad istum effectum, ius istud sit fatis considerabile. Et an coadiutor teneatur † recitat? diximus sup. 3. p. 1. dub. 6. num. 107. & an possit facis ordinari ad tit. coadiutorie? diximus 2. p. 1. 5. 4. dub. ad fin. a. n. 123.

Decimo quinto dubitatur, † an coadiutor seruiens pro coadiutor debet exire de Cap. in quo tractatur de negotio ipsius coadiutoris?

Et videtur debere exire, † nam ipse coadiutor non 104 poterat interesse Cap. in quo agitur de suo negotio, seu de re ad eum particulariter spectante iuxta c. 44. prætorum, vbi Aul. & l. 34. tit. 6. li. 3. recipil. vbi Azevedo &

certum est, quod illud lucretur residendo 60. diebus tantum, quemadmodum principalis cui lucrat.

In casu proposito difficultas est, † ex quo solum 105 habet Canoniciatum in titulo, & proprietate. † Nilominus tamen dicendum est, quod si inferuit dignitati tamquam coadiutor, lucrabitur vestiarium sui canon. residendo tantum 60. diebus, nam cum sit coadiutor dignitatis, debet habere præminentes, & prærogativas dignitibus competentes, vt dicitur eff. † Quamvis e conuerso, si aliquis obtinens dignitatem in proprietate est coadiutor Canonici, & vt talis inferuerit, non lucraret vestiarium d. Canonici residendo 60. diebus, sed debet residere 90. quia non lucrat sibi, sed coadiutor, qui ex persona coadiutoris non debet sibi conditionem meliori facere, nec ratione coadiutorius minus commodum reportare.

Decimo dubitatur, † an Canonicus habens coadiutorem perpetui cum futura successione possit optare nouam, & pinguiorem Præbendam, prout alicui Canonici coadiutori carent? Quam questionem mouit Gonçal. d. gl. 34. 18. q. n. 97. & ei respondet cum distinctione, aut futura successio est concepta in gratia coadiutoris, quod canoniciatum, & Præbendam ordinariam illi annexam dantax absque illa Præbenda, seu præfimonio, in quo cadit optio, aut est concepta successio etiam quod illam Præbendam, & præfimonium temporale optinunt per coadiutum, in primo casu, inquit, seu potius in secundo, coadiutor opere poterit, cum nulla sit ratio, vel inconveniens, quod obsteret, nec gravis coadiutor, que est principaliter ad fauorem illius concepta, vt dixit d. gl. 1. 5. 9. n. 83. ex Puteo de eas. 98. li. 2. & Rot. in d. Salamanca coadiutorie 25. Jun. 1593. coram D. Penna, debet illi esse nociva regula, quod ob gratiam lib. 6. in alio vero casu minime, inquit, erit locus optionis, quia cum coadiutor dimittere non possit dictam Præbendam, seu præfimonium, quod optauerat, ex quo per gratiam coadiutoris est adiudicata coadiutori futuro iucceliori, quo autem non potest, & consequenter cessat natura optionis, que est vt si ego opto maiorem Præbendam, alius etiam modernior optet illam minorem a me dimissam, sique optionis ordo præxertitur, vt superius dixi n. 15. & 81. nulla ratio permittebat, quod optionis loci sit, & ita seruatur, hoc Gonçal. † Cuius resolutione quoad primam, non habet difficultatem, nempe, quod coadiutor possit optare quando futura successio est concessa coadiutori, quod canoniciatum, quam tunc habet coadiutor, seu postea per eum optatam. Imo tunc videbatur, quod ipse coadiutor, potest optare pro coadiutori, cuius loco subrogatur, sed cum id penderet a voluntate coadiutori, verius videtur, quod non possit optare coadiutor, nisi dicatur in coadiutoria, vt forsitan dici solet in coadiutoriis Præbendarum, & Beneficiorum Eccles. vbi est ius optandi, vt colligi videatur ex dictione Salamanca. 25. Jun. 1593. pro quo facit, quod licet optio possit fieri per Procuratorem, tamē requiritur ad eam speciale mandatum, vel fecundum ratificationem Gemin. 1. 5. & Francus. 1. 3. in c. si. de consuetud. in 6. & Gonçal. d. gl. 34. n. 123.

Quod secundum † vero d. resolutioni magnam habet difficultatem ex dictis infra 7. p. 1. a. 1. ex n. 334. vbi resoluimus, quod habens Præbendam referuntur potest optare aliam, quae submittat in locum referuntur, & dimissa remaneat libera, & quod quando mutatur titulus in optione, quamvis optatum non sub-

rogetur, nec maneat referatum loco dimisit, tamen habens Beneficium potest aliud optare non stante consuetudine particulari, seu obseruaria in contrarium; unde videtur in proposito, quod Canonicus habens coadiutorum cum futura successione absolute & indistincte potest optare maiorem. Præbendare quo subrogatur loco prima, & in ea intrat dicta futura successio, quod maxime, & sine difficultate procedit in optione præstimonij, ubi non operantur Præbenda, sed præstimo, ut in Ecclesiis Cordubensis iuxta dicta 11. p. c. 3. n. 247.

Addo, quod, cum sit per Papam, & seu eius authoritatem titulus videtur, quod habens coadiutorem possit optare alium Beneficium, verbi gratia Portionarius Canoniciatum, seu dimidius Portionarius portionem integrum, & in primo per optionem secundum vacante coadiutor ex futura successione sibi concessum, sicut fuerit consuetudo particularis, seu obseruaria, quod non habens Beneficium liberum non possit optare.

¹¹ Vbi autem optaret aliud † Beneficium non dimislo primo, vt si Canonicus optaret dignitatem retinendam cum Canoniciata, iuxta consuetudinem Ecclesiæ, coadiutoria in Canoniciatu nullo modo obesse Canonico, quoniam posset optare dignitatem, sicut non obesse, & quoniam eam alias aliequi posset. Et tunc habet coadiutorem in uno Beneficio, nempe in Canoniciatu, & non in alio, nempe in dignitate, in qua debet residere non obstante quod coadiutor Canoniciatus refideret.

¹² Vigesimo secundo dubitatur, & an coadiutoria inducat incompatibilitatem cum alio Beneficio incompatibili cum illo, in quo quis est coadiutor? In quo Gonzalez gloss. 5. 9. a. num. 94. ait, quod, cum coadiutoria perpetua cum futura successione de se non sit Ecclesiasticum Beneficium, vt tradit P. Grego. Thos. de benef. 11. n. 2. non potest inducere incompatibilitatem, vt audiuit sūle resolutum in Rota, ac tradit Gonzalez Mendez Lufitas 14. dñsorum iuris argum. c. 1. 8. & per totum, subdicens rationem, quia talis coadiutor non tenetur præfice residere, nec ad hos potest compelli, cum Beneficium non habet, sed solum tenetur ad cauſatiuum residentiam, id est, si non refideret, quod non lucrabit fructus, ac illas propter illius non residentiam amissos coadiuto facilius tenuerat. Nec per obitum, vel cœfissim coadiutoris, sed coadiutor, vultus Beneficium. Puteus dec. 22. lib. 3. nec vivente coadiuto coadiutor dicunt possidere Beneficium. Cota dec. 397. & Veral. 64. lib. 3. in manu script. vt supra num. 90. fed illa ratio, quia ex Gonçalo Mendez tradit Gonzalez, & quod coadiutor non tenetur præfice residere, nec ad hoc potest compelli, sed solum tenetur cauſatiuum illius Ecclesiæ coadiutoribus, et alii filii illius Ecclesiæ coadiutoribus, etiam non citatis iuxta notata in legemnum ff. de statu homin. & in l. s. p. de re indicat. Achil. dec. 217. sen. 5. de re indicat. Traq. in tract. res inter alios ista limitat. 27. Coart. præl. cap. 13. numer. 5. cum aliis, per Gonçal. gloss. 9. §. 1. a. num. 8. 4. & Rota in Calagurritana Beneficij de Nauar. 10. Jun. 1588. coram Illustrissimo Card. Pamphilio supra relata 3. part. 6. 2. num. 11.

Vigesimo quartu, & ultimo dubitatur, an si tempore date coadiutorum coadiutor esset mortuus, successio in ipsa coadiutoria coadiutori concessa locum habeat? & Gonçal. gloss. 9. §. 9. a. numer. 3. docet quod coadiutoria perpetua cum futura successione continet, de se duplice gratiam que principalem distinctam, & separatam alteram coadiutoria, quae expirat per obitum coadiuti ad eius fuorem datam,

¹³ Vigesimo primo dubitatur, & an coadiutor possit

alteram futuræ successioni, cum primæ vacat Beneficium per celum, vel decessum coadiuti, quod respicit duxit autem coadiutoris, putes de 19. lib. 2. & 226. n. 39. li. 3. verege dec. 281. li. 2. in manus, & sit resolutus in una Bonon. officij portæ palati de mente Mar. 1565. unde inferit, quod si coadiutus, seu proprietarius decederet antequam gratia coadiutoris fortire effectum, vel ipse de gratia notitiam haberet, quoniam illa gratia coadiutoris sit extincta per obitum illius, altera tamen gratia future successioni ad fuorem coadiutoris eque principaliter, & non dependens à prima concessa, iuria & falsa prorsus permanet, & effectum habere debet, putes d. dec. 98. quoniam Mandos subita erit d. si. de coadiutoris versio, coadiutoria habebat, & propterea hodie, inquit Gonzalez, in literis exprimitur quod sit locus futurae successioni, etiam si Beneficium actualiter vacet de tempore date, nec non adiicit clausum ita. Ex his prout ex sunt, & contra, & si ipse tempore vacacionis suismodi d. coadiutoris officio exercere non enierit, aut per illum sletur quoniam illud exercerit, & prefatas literas d. N. coadiutus, aut venerabilis fratris nro Episcopo, & dilectis filiis Capitulo, ac illi, ut illi, ad quem, seu quos forsan pertinet, non intinuerit, authoritate nostra conferas, & assignes. Et sic clare sentit Gonzalez, quod licet tempore date coadiutoris coadiutus sit mortuus, sit locus futurae successioni coadiutoris, sed quicquid i. p. velit, & id non est verum, nam mortuo coadiuto tempore date, coadiutoria corrunt, & nulla omnino à principio, mortuo enim non datur coadiutor, nec mortuus pro ea capillatur & consentit, vt alias dicitur infra 11. p. 6. 1. n. 65. & consequenter corrunt futura successio, quia ab illa dependet, cum detur illi ratione coadiutoria, & vt coadiutori, nisi forte detur antidata, nempe data aut et mortem coadiuti, ut in coadiutoria Decanatus placentini ad fuorem D. petri panigau tempore Sixt. V. quoniam sicut sibi tempore date coadiutoris viuebat, licet decederet antequam coadiutoria fortire effectum, & ipse, aut coadiutor de ea notitiam haberet, nam, licet tunc coadiutoria expirat per obitum illius, tamen à principio tenet ipsa coadiutoria, seu gratia ipsius, & consequenter valet futura successio, vt in d. decisione putes, & in clausa coadiutoria relata.

Nec oblat, & quod in literis exprimitur, quod sit locus futurae successioni, etiam si Beneficium vacet de tempore date, nam intelligitur etiam tunc de iure vacet, quia forte coadiutor possidebat de facto sine legitimo titulo, non vero, si de iure & de facto, vacet, & vt ex verbis ipsiarum literarum clare constat, unde etiam gratia coadiutoris est surreptitia, quia forte etiam, taut infirmitas coadiuti, vel alia causa narrata non est vera, corrunt etiam futura successio, de quo vide infra per quinta capitulu. 17.

¹⁴ Restat ponere decisiones † Rotæ in causa Salamanca, & Tirofonen, coadiutoris, de quib. supra meminimus, eas allegando, quae sic habent.

SALAMANTINA COADIUTORIA 25. IUNY. 1593.
coram D. PENNA.

E. Aliis recordationis Sextus Papa V. an Do. 1589. D. Anton. de Ongendo Canonico Ecclesiæ Salamancae coadiutorum perpetuum, & irreuocabilem cum futura successione in Canoniciatu die 16. Baptista Palanca, hoc tenore verborum. Ne e non omnes, & singulariter prærogativas præminentias, & honores in eisdem chore, altari, Capitulo, & processibus, nec non aliibus Ca-

pirularibus, & intra, quam extra ipsam Ecclesiæ Salamanca, quos prefatus Antonius ratione Canonicas, & Præbenda habet, & si prefatus adefet, haberes, ipse loam habeat, cum vigore Apostolicis rescripti superdicti coadiutoria grata expediri, & prefansen, venerabile Capitulum Ecclesiæ Salamancae predictum loamnam Baptistam in possessionem ejus coadiutoris legitime immiscer, & dann absente D. Antonio loamne in Ecclesiæ sedis, inter ipsum, & Capitulum ora sunt sequentes dubitationes, de quibus Rota tribunal consulentes sunt decreto, & sententia parere promixeram. Prima, an loam coadiutoris assignanda fore sedes D. Antonio, et antiquitate praediti Anton. Canonici? nam, cum habeat sedem pretenderet, sed assignandam loamne, Capitulum existimat ei debet ultimam sedem inter omnes Canonicos, & magis antiquam inter omnes Portionarios. Altera dubitatio erat, utrum loamne coadiutor posset dies gratia petere, & consumere nam, cum Collegerit Tridentino Ecclesiæ Salamancae constitutiones quolibet anno indulgente Canonici tres mensis recessiones, quibus ab onere residendi liberantur, præsenedebat coadiutor, se isti bene finit, contra vero Capitulum sententia. Tertia, nunguid coadiutor agrotante carcera, vel aliquo alio legitimo impedimento detento, haberi debet pro presenti & perinde fore computandas, & lucratur Ecclesiæ enclementia, sicut computatur, & lucratur Am. Canonice proprietas, & versus Quartæ erat, an existente Am. Canonico proprietario, & vere excommunicato posset tunc iurecurse, & lucrari loamne coadiutor & Quarta, & ultima erat, an loamne coadiutor posset habere vocem alium, & possum in Capitulo tam in rebus Ordinaris, quam in officiis sed Episcopali vacante, & in iurisdictione de la Valdobra, quam Capitulum Salamanca exerceat, & in ferendis suffragatis in prouinciis Canoniciatum ad Capitulum pertinentium? Causa itaque per me possum die 10. Marti Domini differentibus non potuit capi resolutionis, sed ordinaverunt, quod in singulis positionibus discuterentur duo tantum dubia. Vnde proposita iterum causa sub die 25. Iuny super dubios primi dubios, quoniam ad primum conseruent loamne coadiutori non esse assignandam sedem Am. cui datus fuerat coadiutor, sed eum sedere ultimo loco post omnes Canonicos tempore sua receptionis, & ingressus in Ecclesiæ, qui licet coadiutor, & subrogatus frust debeat, eisdem prærogatis, quibus frust ille in eius locum subrogatur. I. si cum. 9. qui inuriarum, si quia cautionib. illius fuerit. Titz. ff. de condit. & demonstr. I. in duobus. 6. 1. ff. de iure iurando, ad intelligitur res ipsa aliorum inferiorum quibus præferri quidem debet: non autem res ipsa aliorum Canonicorum parum ipsi coadiutor, quos procedere non potest, cum illi propria dignitate, & prærogativa, coadiutor autem aliena tamquam præfugeat, nec dubium sit eis, qui propriæ autoritatis lumine fulgent, illis præferri qui aliena luce corscant, aut vice aliorum gerunt. Proportion. I. ff. de officio eius cui mandata sunt. 63. verit. & quadam certos Decim in cap. fane. li. 2. n. 12. de officio deleg. veri. & habito resipci, & veri & resoluendo omnia supradicta, lacab de Nigra in rep. d. 1. i. num. 14. Alerat. rep. 199. num. 336. Menoch. c. 51. num. 24. lib. 1. supradictis addebatur, quia coadiutor vivente coadiutor dicere datum in grantam ipsius coadiuti, Putes dec. 98. lib. 2. & 226. lib. 3. & ideo coadiutor vacans etiam Canonici situs, & consequenter non debet præferri veri Canonici, cum verum factum præferri debet cap. fraternitas de frigidis, & maleficis, cap. cum venerabilis de relig. dominis. vnde pruden-

ter *Geminus consuluit Canonicos veres scilicet esse praeferendos confil. 138. t.i.n.s. & num. leg. Robt. in praxit. retribut. etiam perinde valere iun. 30. quia non enim in una materia regula tradit soleat, inspicienda esse formam referunt concessum coadiutoris, in cap. consultatio de clericis agrotantio, nu. 8. & 9. & in coadiutoria diversetur quod loquuntur habentes omnes prerogativas Ant. competentes, que verba sua laudantes indicare videntur coadiutori debet quacunque Ant. iure proprio debet, nihilominus Domini considerabilem illas restringit per alia verba in rescripto apposita, videlicet ratione Canonicae, ex his enim apparet in gratia fratrum distinctione inter illa, que competenter ratione Canonicae, & ratione antiquitatis, unde cum sedes non competit ratione Canof. ratione antiquitatis, ratione a tempore antiquioris non posset comparere. Ia. coadiutoris fides illa quam pretendit, idem merito ei erat deneganda. Et eo magis ita erat dicendum, quia illa coadiutoria sunt odiosae & exorbitantes iure communis. Mabed. deci. 33. alias i. o. priulegi. Ne ebus resolutionibus obstat illa verbū, que paulo post sequitur inceptus Antonij sursum, *receptionis antiquitatis*, quia proxime antecedentia demonstrabunt illa referri ad ius ostendit, quando eveniente casu iuracionis aliquius Prabend. locus fuerit optioni maiorum, & pinguis. Ex iis dicebant Dominus non esse satis tunc confitendum venerabilis D.N. auariti, num. 5. de clericis agrotantio, nam ex dispositione iuris communis coadiutor non debet praecedit Canonicos antiquiores cap. statuimus de moratoriis) obedientias l. s. cap. vi. verb. antiquiores de confundit. lib. 6. Mabed. deci. 26. & licet precedentiam indicaverit locum ultimum temporis locum post omnes Canonicos assignandum, visum fuit ea pars ad prefatum sua receptionis tempus, ut dictum est. Ad secundum ad dubitationem Dominus conformiter respondens Ioannem posse confundere dices gratias quia super dictu temporis concessa à Concilio, & Ecclesia Salmantina constitutio, confusum habere locum argumentum desumptum a subrogatione, seu equiparatione non obstante inconvenientem per Capitulum commonebat, quod si coadiutor haberet tres mensie, etiam Antonius posset alios tres sibi affumire, & sic cultus diuinus, & servitium Ecclesie elindoretur, quia celibatus ex eo quod quādūnus ipso rōm. visus est beneficio dicti temporis, rōm. alter non posset eodem beneficio perfici, nec sibi aliud tempore applicare.*

In eadem coram eodem 20. Iunij 1594.

¹²⁵ De luni 1593. ¶ quia ista causa consensu ambarum partium proponebatur extra Rotam fuerunt de cisa dubia, ut appareat ex decisione tunc facta, deinde causa fuit commissa in Rotam, & in hac posseme obtulit Dominus declarans duas alias difficultates, tertiam, an coadiutorum agrotante, & carcerato, vel aliquo alio legitimo impedimento detinendo haberi debet pro presbitero, & perimus fore compandato, & lucrari ex Ecclesia emolumenata, sicut lucrari eorum, & computaretur Canonicius propriarius, & verius. Ex quartariorum existente Antonio Canonico proprietario, & vero excommunicato, posset tum inferire, & lucrari loamnes coadiutorum? Ad tertiam Dominus a respondente promittit non coadiutorum agrotante, vel aliis legitimi impeditio, & lucrari conditum, cum enim forma coadiutorum si consideranda, Innoc. & Ioan. And. in capthin. 9. de clericis agrotan. vbi etiam Antonius n. 13. & Imola n. 12. & Ioan. Baptista Polonus ejus deitas coadiutorum. Ant. tam in spiritualibus, quam temporalibus cum plena libera, & omnime da po-

quoniam Inne*c*. hoc tantum assertat, excommunicatio
tem coadiuti non nocere coadiutori, *ni* *sue*, vel Ecclesi
comme agere posse, at non censet eum quicquam posse
curari ad commodum, & utilitatem coadiuti excommu
nicati, quem sua demerita ab *suis* commodi participa
tione merito excluderunt.

In eadem coram eod. D. Penna l.

July 1, 94.

Ad ultiman dissidentiam, & in ordine quicquam in
hac causa descendam, at Iohannes coadiutor posset
habere vocem salutis, & pauperum. C. super iuris re-
bus ordinariis, quam in officiis, sed Episcopatu[m] v[er]o cante,
& in iurisdictione de la V aldabla, quam capitulum Sa-
lamanquin exseruit. T[em]p[or]e forensis off[er]aguis in prouinci-
nibus Canoniciationem unum pertinetim. Dom-
inum off[er]enderunt inscripta potissimum formula coad-
iutoris, in qua D. Iohannes Baspilla Palencus dina-
m[us] coadiutor Antonio sua p[ro]p[ri]a, & libera, & omnino-
da faciliitate, & p[ot]estate, ut haberet stallam in choro,
& vocem in Capitulo, & omnes, & singulas prerogativas,
& honores intra, & extra Ecclesiam Salamanquin
tanquam ipsius Ecclesie Canonicos, cum enim, ut dictum
fuit in discipline facta die 20. iulii forma & verba coad-
iutoris sunt attendenda, supradicta erant adeo late pat-
ria, ut crescenti fove coadiutori, ea omnia fuisse concessa,
que coadiutori competebant cap. sic uis electione lib.
6.Oldara, conf. 4. num. 2. de voce acclima & passiva,
dubitari non poterat, cum coadiutoria stallam in choro,
& vocem in Capitulo iustificasse concederet. 1. h[ab] generali-
tate, sicut le proflant denique classulam, omnia, &
singula, in coadiutoria posse operabatur, ut coadiutor
posset ea omnia agere, & exercere, que poterat coadiu-
toris, glossi in c. 1. versi. officium, de clero agrotante
lib. 6. id vero, quod dicebatur, verba coadiutoria recipere interpretationem a uero communi, quo iuspl[acit]o non
potest coadiutor qui ex eisne competit coadiutor, Old-
radar. cons. 4. num. 3. Auctio de limula in cap. si de cle-
rico agrotante, Domini dixerunt procedere, quando
verba ejusdem dubia, & ambigua, secum autem esse, cum
ex verbis claris, ut in ea[u]a proposito, apparet coadiu-
tor ei omnia fuisse concessa, que aliis Canonico com-
petenter.

³² In eadem coram cod. 9. lun. 1595. fuit resolutum
coadiutorem lucrari omnes fructus sibi praesigna-
tos, etiam coadiuto excommunicato.

Tirasonen coadiutoriae g. Nouemb 1599
coram D. Penna.

¹³ C^m in decisionibus factis coram me in causa Salamanca coadiutoria anno 1595, constituta essent aliquae conclusiones, quibus dividabantur contentiones, sed non super precedencia, sed super aliis etiam rebus & articulis ortas, illarum occasione in Ecclesia Tirofona, inter coadiutores & alios Canonicos excusat fuitur nonnulla dubitationes, quas, cum desiderarent Rota iudicio terminare proponentes, & pro varia parte adnotari scribentibus, & informantibus suspectis singulis, Rotarum respondendum censuit. In causa Salamanca dictum fuit ac Canonicos coadiutores assignandam esse vestimo loco sedem post omnes Canonicos tempore sue receptionis, & ingressus in Ecclesia, & quia hinc conclusiones occasione in Ecclesia Tirofona, fuerat dubitatum, ac secura morte coadiutri, coadiutori, qui tunc efficeretur versus Canonica, & qui ex confusitudine illius Ecclesiarum in- pricius canonici. Ad secundum dubitationem, si coadiutori fuerit exemplis à residuā per sublatazonem, posset se unire bniusmodi exemptione, dum habet coadiutorum, ut facias fructum, distributiones, & alia emolumenta sua, etiam si coadiutor non responderet de ministris responderet primo coadiutoris non priuari pro utilio sublatazioni: ianque quesit; secundo dixerim pro utilio sublatazioni non suffragari coadiutori; terro affermarum coadiutorum non perficiere suam sublatazionem per servitium coadiutoris. Ratio primi fuit, quia coadiutoria non admittit coadiutori iura, & priuilegia aliunde nisi competenter, nec receptionem coadiutoris post acquisitionem exemptionis beneficio sublatazioni coadiutor debere presudicare. Alex. and. consil. 193. num. 11. verbi, in contrarium est veritas lib. 2. sicut quia primum acquisitum per sublatazionem est facultatiuum, non sciri, si vellet, posset coadiutor non obstat.

et coadiutoria personaliter inferire, & nihilominus non ministeret priulegium, finaliter non amittit priulegium serviendo per coadiutores: cum enim hoc priulegium inhibitionis deinceps obseruit iam praestitum, non est vacatio afferendum ex eo, quod per coadiutores posuit in infernum inferire. Ratio secunda fuit, quia per coadiutoriam non communicatur coadiutori priulegium aliamque competenter coadiutori, quale est priulegium acquisitione in inhibitionem. Quod si competenter sequeretur absurdum

et coadiutoria personaliter inferire, & nihilominus non ministeret priulegium, finaliter non amittit priulegium serviendo per coadiutores: cum enim hoc priulegium inhibitionis deinceps obseruit iam praestitum, non est vacatio afferendum ex eo, quod per coadiutores posuit in infernum inferire. Ratio secunda fuit, quia per coadiutoriam non communicatur coadiutori priulegium aliamque competenter coadiutori, quale est priulegium acquisitione in inhibitionem. Quod si competenter sequeretur absurdum

QVINTA PARS, DE HIS, AD QVOS SPECTAT DISPO- SITIO, ET PROVISIO BE- NEFICIORVM.

CAPUT I.

De Papa.

SUMMARIA.

NITEM OS, qui de Beneficio prouidere possunt primus locum obtinet Papa, ad quem liberum, & plena dispositio Beneficiorum pertinet. n. 1.

Papa potest sine causa clericum suo prouidere Beneficio, numer. secundo cum seq. contra relatione. n. 7.

Beneficia sunt instituta de iure positivo, & quod sunt titulus perpetuus est de iure positivo, quod non est estinguendum respectu Principis, nec ligat Papam, qui potest iuri positivo derogare etiam sine causa a numero. 3. v. que ad 8.

Papa potest prouidere de omnibus beneficiis, & concurredit cum qualibet Ordinario, ut Ordinarius Ordinariorum, & orbis, numer. 8. & inter eos est locus praeventionis etiam in mensibus Ordinary, a numero. 9. & idem est in Legatio, n. 13.

An idem sit in sex mensibus alterna tanta habent decreta iuritians, numer. 14. cum sequenti, resolutio idem est, & illud decreto iuritians non obstat prouisionis Apostolicae, & adducuntur resolutiones Rota, & numer. 29. refutari & reprobatur sententia Gonzalez, contra.

Menses alterna tanta non sunt reservati, nam ea solum renouent obiectum reservationis, a numero. 22. & ponuntur resolutiones Rota.

Decretum iuritians non ligat Papam, nisi dicatur, etiam per nos, contra aliquos quoniam sententia procedens in decreto de iure positivo, a numero. 25. cum seq.

Clausula decreti iuritians in alterna tanta non est posita respectu Papae, & Ordinarii, vel verius respectu inferiorum, numero. 30.

Etsi prouisione Papa in forma digna, seu communia non obstat decreto iuritians alterna tanta, licet se-

cus in executoribus seu delegatis datis circa Beneficia incerta, numero. 30.

Si Papa praeveniat in prouisione aliquius Beneficii, cuius Prelatus est Cardinalis, & habet indultum, an eius prouisione preferenda sit stante decreto iuritians, indulto, in quo dicitur, etiam per nos, numero. 32. cum seqq. resolutio maior indultum non intrare, nisi in Beneficio reverentias.

Effectu Cardinalis ordinary collatoris nulli mensis sunt referantur, numer. triginta quarto etiam in Beneficiis specialibus ad prouisionem Prelati, & Capitu li simul, numero. 35. v. ponitur decretus Rota, & numero. 36.

Prouisione de beneficiis in quocunque mense vacante, Cardinals ordinario collatore habente indultum non tenetur expedire nonam prouisionem ratione indulti, numero. 37. & 39.

Decretus Putei 2. de Prabend, que in contrarium videtur, logitur de prouiso vigore indulti concessi Cardinali non ordinario collatori, numero. 38.

Si Papa praeveniat in prouisione aliquius Beneficii reservationi Cardinalem ordinariorum collatorem habentem indultum cum decreto iuritians dicente, etiam per nos, non valit prouisione nisi de genere in dulio, numero. 40.

Non potest duci derogari de indulto Cardinalis per clausulam seu si venerabilis frater Episcopo, &c. numero. 41.

Subrogatione indultorum Cardinalium concessionum non confitetur derogatione indulto Cardinalis ordinary, sed extraordianri collatori, numero. 42.

Inter Papam, & ordinarium est locus praeventionis, nisi prouiso a Papa obiecta regula de verisimili, tunc enim eius prouiso non valeat, numero. 43.

Regula de verisimili solum habet locum in vacacione per obiectum, numero. 44. & omnis probanda non incumbit impetranti, sed datus de regula iuspositivo, quod impetranti probanter obiectum praecessit, numero. 45. & debet probare concludenter de non verisimili notitia, numero. 46.

Regula de verisimili non habet locum in Ordinario, & Legatio

Legato contra alios, n. 47. 48. & 49. de dicta regula, quia sunt videlicet, numero. 50.

Ordinarius non potest prouenire in Beneficio, reservationi, numero. 51. nam quoniam cessante reservatione collatio omnium Beneficiorum discussa pertinet de iure communis ad Episcopos, qui in Beneficiis conferuntur fundatam habent intentionem sue communis, coram tam paucis & ex parte evitata est per reservationem, numero. 52.

De reservationibus qui agunt, numer. 53. & de tempore cuperant, numer. 54. de quibus late agendum est, numero. 55.

Reservationes esse dicuntur generali, aliae speciales, & quae illa sint, n. 56. cum sequenti, resolutio generalis dicit, quae non sunt certi Beneficia, seu pro certis personis, sed Beneficia in communione speciei vel vera, que sunt de certis Beneficiis, seu de certis numero Beneficiorum, seu pro certis personis.

Indulitus conferuntur Beneficia vacatio a exceptis generali reservationi non comprehendens reservationem per regalum 8. non sum, numero. 56.

Possunt etiam dici specialiter reservationi Beneficia affecta per appositionem maximi Papa, numero. 62.

Speciales reservationes in favorem aliquorum, maxime mentales etiam non sunt in usu, numero. 54.

Aliquando reservationi specialiter aliquam Beneficia, que speramus vacare per contradictionem matrimonii, vel per affectionem, numero. 55.

Alie reservationes sunt otiosae, & non valorabiles, n. 66. resolutio esse otiosas, numero. 67.

Inter eos, qui de beneficio prouidere possunt, primum locum obtinet Papa, ad quem ex sua potestate plenaria libera, & plena dispositio Beneficiorum pertinere dignoficit, & in principe de Prebendis, & Clem. in fin. vi. tunc pendit, quia plenaria potestate Papa in Beneficio late Hier. Gonzalez post hanc scripta vobis ad regulam de mensibus, & ratione, dicens omnem conferendi potestatem, & suaditionem sub ipsa Papa, tanquam a fonte procedere & fluere, & refluere, & cunctos Prelatos de mundo habere potestatem a Papa, ipsi vel a Papa solius est Dominus Beneficiorum cum Enea de Falce, de referatu, preludio secundo, numero 2. & Flam. Parilio de resignatione lib. 2. quod 4. numero 34. & quod eius potestis nullis regulis, aut legibus coarctatur cum Gramm. conf. 2. numero. 25. ad fin. decisionum suarum, ut ita possit de potestate ordinaria etiam sine causa Beneficium Ecclesiasticum vni auferre, & dare alteri cum Gemin. conf. 99. n. 7. & alius per nos citatis, sed numero. 37. remittit ad Pinelum vbi supra dices, quod super hoc nihil firmat.

Potest ergo Papa disponere, & prouidere de omnibus Beneficiis, & in eorum prouisione concurret cum quelibet Ordinario, tanquam Ordinarius Ordinarius, & orbis cap. canticis per mundum 9. q. 3. Abb. in cap. quia diu in suorum numer. q. d. cancelli. Prab. Staphil. de hierarchya in prouisione, numero. septimo & in titulo de iure & effectu clausularum q. d. Papa gravet Ecclesiam super prouisione diuorum, numero. 6. Confessio pragmatica facilius titul. de collatio, s. vobis vobis, prouenientem Selua de Benef. p. quod 60. Rebuffi in praxi, de deuolunt. a numero. 47. Corral. doli. i. numero. 7. lo. Nig. Gimon. in Encyclopadia Benef. tit. 2. c. i. ibi add. Gramutius late Ant. Gab. conclus. i. de iure questione, Hoveda de incompatible. Benef. cap. 13. numero. 58. Mohed. dec. 4. de restitutione Spal. Rota dec. 136. numero. 1. part. 1. diuersorum. Et plures refert Cenedo collecti. 2. ad extum numero. 1. & conductus decr. Putei 116. lib. 3. & 4. Et ita absque difficultate tenuerit Romae, & est communis opinio, maxime Canonistarum, que mihi placet, nam Beneficia sunt instituta de iure positivo, & quod sunt iuri, & tituli perpetui, solum est 4. de iure positivo Canonico. & Quod non est intelligendum respectu ipsius Princeps, nec ligat Papam, I. principes legibus, ff. de lege, b. cap. i. & cap. 5. numero. 2. ius si particulari. Et Rota dec. 1. o. 17. de preb. mosis. Crescen. dec. 11. numero. 5. de dilato. & 8. de priu. Puteus dec. 47. numero. 7. & 8. lib. 2. & fuit decilum in causa Toletana Canonicas de